

Lukas Evangelist, Heiliger Johann Heinrich Callenberg

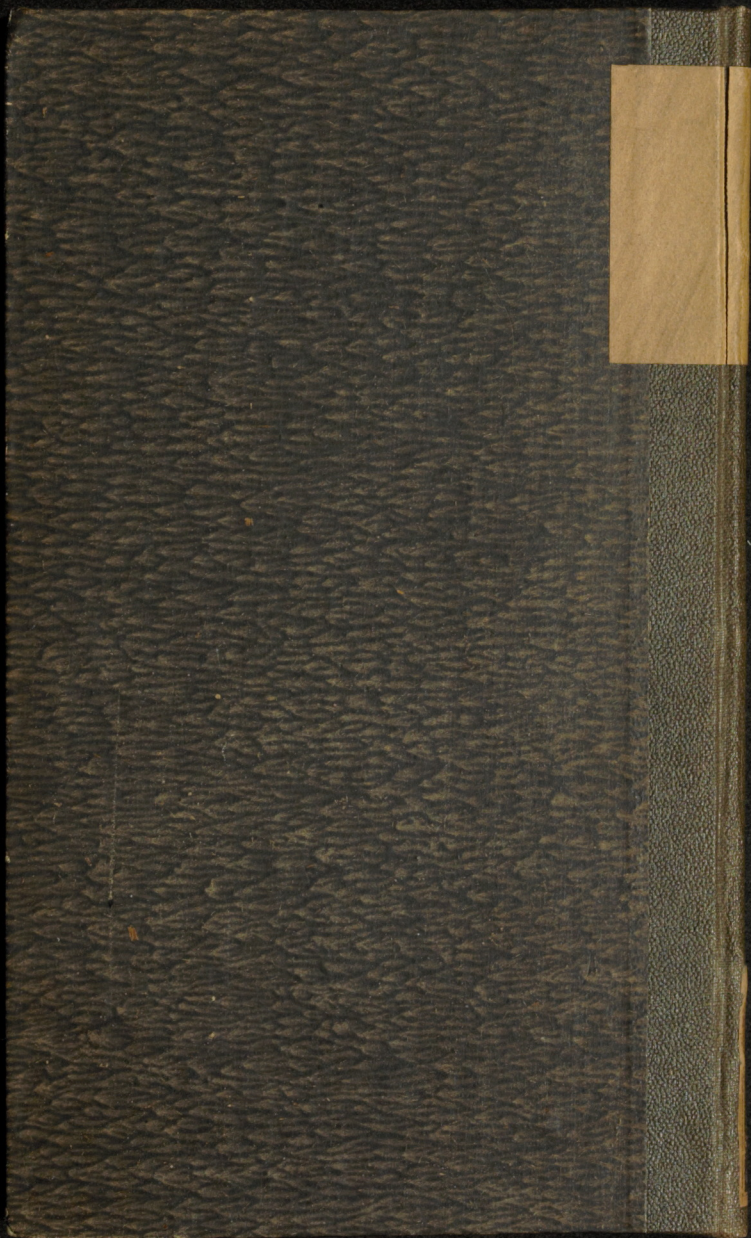
Evangelium Lucæ

Halae: In typographia Instituti judaici, MDCCXXXVII.

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1838477551>

Druck Freier Zugang

F. Reppien

EVANGELIUM
LUCÆ

AB
ERUDITO PROSELYTO
HENR. CHRIST. IMMAN.
FROMMANNO
DOCT. MED.

IN
LINGUAM EBRÆAM TRANSFERRI
AC EXPLICARI CURAVIT
EDIDITQUE

IO. HENR. CALLENBERG
PROF. PHIL. PUBL. ORD.

HALAE

In typographia Instituti judaici
MDCCCXXXVII.

F. B. - 3088 1/2

* (o) *

*****
* * * * *
* * * * *
*****

Lectori Christiano

S. P.

EUlgavi anno c13 13 cc xxxv. priorem partem compositi a Luca euangelii, quod Frommannus in linguam transtulerat hebraicam, notisque instruxerat. Absoluta deinde etiam est posterioris partis editio. Variis ductus rationibus, jam ex vtraque seorsim exhibeo solum Lucæ sermonem, hebraice versum.

Halæ, d. xxix. April.

c13 13 cc xxxvii.

JO. HENR. CALLENBERG.

ספר
בשורה טובה
על פי
המבשר
לוקאס

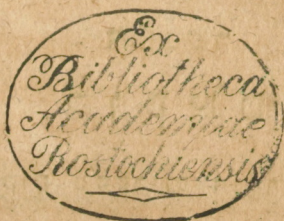
לקוח מספרים הנקראים

ברית החדשה

מועתק מלשון יון ללשון הקודש

כשנת הצ'ז לפ"ק

בשורה טובה

על פי

לוקאס:

*****
* פרק ראשון *
*****

אחרי אשר רבים נתנו אל לבם לסדר ספור
המעשים אשר נכונה לנו אמתם: ב כאשר
מסרו לנו אשר ראו הכל בעיניהם מראשית
ומשרתי דבר יהוה היו: ג וייטב גם בעיני
לכתוב לך היקר ידיריה בסדר אחר דרשי
וחקרי הכל היטב מתחלתו: ד למען
תרע אמת ומכון הדברים אשר למדת בס:
ה ויהי בימי הורדוס מלך יהודה ויהי איש
אחד כהן ושמו זכריה ממחלוקת אביר
ואשתו מבנות אהרון ושמה אלישבע:
ו ויהיו שניהם צדיקים לפני אלהים הלכים
בכל מצות וחקי יהוה חמימים: ז ולא
היה להם בן כי אלישבע היתה עקרה
ושניהם זקנים באו בימים: ח ויהי בכהנו
לפני יהודה בסדר משמרתו: ט ויהי
בגורלו כמשפט הכהונה להקטיר ויבא אל
היכל

A

א

בשורה טובה

היכל יהוה: י וכל המון העם היה מתפלל
מחוץ בעת הקטורת: יא וירא אליו
מלאך אלהים עומד מימין למזבח הקטורת:
יב ויבהל זכריה בראותו ויראה נפלה
עליו: יג ויאמר לו המלאך אל תירא
זכריה כי נשמעה תחנוןך ואשתך אלישבע
תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן: יד ותהיה
לך שמחה וגילה ורבים ישמחו על מולדתו:
טו כי גדול יהוה לפני האדון ויין ושכר לא
ישתה ובעודנו בבטן אמו ימלא רוח הקדש:
טז ורבים מבני ישראל ישוב אל יהוה
אלהיהם: יז והוא ילך לפניו ברוח
ובגבורת אליהו להשיב לב אבות אל בנים
ואת הסורים אל בינת הצדיקים להכין
ליהוה עם מוכן: יח ויאמר זכריה אל
המלאך במה זאת אדע כי אני זקנתי ואשתי
באה בימים: יט ויען המלאך ויאמר לו
אני גבריאל העומד לפני אלהים ושלחתי
לדבר אליך ולבשר אתך זאת: כ והנה
תחריש ויא תוכל לדבר עד יום היות זאת
על אשר לא האמנת לדברי אשר יכלו
בעתם: כא וכל העם חכו לזכריה ותמהו
על התמהמהו בהיכל: כב ויצא ולא
יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה
בהיכל

בהיכל והוא מורה להם בעצבעו ויהי אלם
 מיום הזה והלאה: כג ויהי במלאת ימי
 כהונתו וילך לביתו: כד ויהי אחר
 הימים האלהותהר אלישבע אשתו ותתחבא
 חמשה חדשים לאמר: כה כי ככה עשה
 יהוה לי בימים אשר הביט להסיר ארת
 הרפתי מבני אדם: כו ובחדש הששי
 שלך המלאך גבריאל מלפני אלהים אל אחת
 מערי הגליל ושמה נצרת: כז אל גערה
 המאורשה לאיש ושמו יוסף מבית דוד ושם
 הנערה מרים: כח ויבא אליה המלאך
 ויאמר שמחי מחננה מלאה חן יהוה עמך
 ברוכה את ננשים: כט ובראותה הרדה על
 דברו ותאמר בלבה מה היא זאת הברכה:
 ל ויאמר לה המלאך אל תראי מרים כי
 מצאת חן בעיני אלהים: לא והנך הרה
 זיולדת בן וקראת שמו ישוע: לב והוא
 גדול יהיה וכן העליון יקרא ויתן לו יהודה
 אלהים את כסא דוד אביו: לג וימלוך
 בבית יעקוב לעולם ולמלכותו אין קץ:
 לד ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה
 זאת ואיש לא ידעתי: לה ויען המלאך
 ויאמר לה רוח הקדש תבא עליך וגבורת
 העליון תרחף ותכסה עליך לכן עול הקדש
 הנולד

בשורה טובה

הנולד ממך בן אלהים יקרא: לו והנה
אלישבע דודתך אשר נקראה עקרה גם
היא הרה בן לזקוניה וזה לה חודש הששי:
לו כי לא יפלא ויבצר מאלהים כל דבר:
לח ותאמר מרים הנה שפחת יהוה אני יהילי
בדברך ויעל המלאך מעליה: לט ותקם
מרים בימים האלה ותלך בחפזון ההרה אל
עיר יהודה: מ ותבא אל בית זכריה
ותברך את אלישבע: מא ויהי כשמוע
אלישבע את ברכת מרים וירקוד הילד
בקרבה ותמלא אלישבע רוח הקדש:
מב ותצעק בקול גדול לאמר ברוכה את
בנשים וברוך פרי בטןך: מג ומאין לי
זאת כי אם אדני באה אלי: מד כי הנה
בהיות קול ברכתך באזני וירקוד הילד
בשמחה בבטני: מה ואשריך אשר האמנת
כי לא יפל דבר מכל אשר דבר יהוה אליה:
מו ותאמר מרים מגדלה נפשי ליהודה:
מז ותגל רוחי באלהם מושיעי: מח כי
ראוה בעניי אמתו והנה מעתה יאשרוני
כל הדורות: מט כי עשה עמדי גדולות
הגבור וקדוש שמו: נ וחסדו ליראיו לדור
ודור: נא עשה חיל בזרועו פזר את
הרהבים כמחשבת לבם: נב מוריד
העריצים

העריצים מכסא והרים השפלים: נג את
 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם:
 נד יסף להזויק ביד ישראל נערו לזכור
 חסרו: נה כאשר דבר אל אבותינו לאברהם
 ולזרעו עד עולם: נו ותשב מרים עמה
 כשליטה חדשים ותשב אל ביתה:
 נז וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן:
 נח וישמעו שכניה ואחיה כי הגדיל יהוה
 חסרו אתה וישמחו עמה: נט ויהי ביום
 השמיני ויבאו למול את הנער ויקראו אתו
 בשם אביו זכריה: ס ותען אמו ותאמר
 לא כן כי אם יוחנן יקרא: סא ויאמרו
 אליה כי אין איש במושפתך אשר נקרא
 בשם הזה: סב וירמו לאביו מה ירצה
 להקרא לו: סג ושאל לוח וכתב לאמר
 יוחנן שמו ויתמהו כלם: סד וברגע נפתח
 פיו ולשונו וידבר ויברך את אלהים:
 סה ותהי יראה על כל שכניהם מסביב
 ובכל הררי יהודה נשמעו כל הרברים
 האלה: סו וכל השמעים שמו אל לבם
 לאמר ומי יהיה הנער הזה ויד יהוה היתה
 עמו: סז וזכריה אביו נמלא רוח הקדש
 ויתנבא לאמר: סח ברוך יהוה אלהי
 ישראל כי פקד את עמו ועשה פדות להם:
 סט ויקם

בשורה טובה

סט ויקם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו:
ע כאשר דבר בפי הנביאים הקדושים אשר
מעולם: עא להושיענו מאויבינו ומיד כל
שנאינו: עב לעשות חסד עם אבותינו
ולזכור את ברית קדשו: עג את השבועה
אשר נשבע לאברהם אבינו לתת לנו: עד
להנצל מיד אויבינו ולעבדו בלי יראה ופחד:
עה בקדושה ובצדקה לפניו כל ימי חייו:
עו ואתה הנער נביא עליון תקרא כי תלך
לפני האדון להכין דרכיו: עז לתת לעמו
את דעת הישועה בסליחת חטאותם:
עח ברחמי חסד אלהינו הנכמרים אשר
בהם פקדנו אור וזרח ממרום: עט להופיע
ליושבים בחשך ובצלמות ולשוורת רגלינו
וולהדריכם בדרך שלום: פ ויגדל הנער ויחזק
ברוח ויהי במדבר עד יום הראותו אל ישראל:

פרק שני ב

ויהי בימים ההם ותצא דת מלפני חקיסר
אוגושטוס לפקוד את יושבי כל הארץ:
ב וזאת הפקודה היתה בטרם ישלוח קירינוס
בארם: ג וילכו להתפקד איש איש
לעירו: ד ויעל גם יוסף מגליל מעיר
נצרת אל ארץ יהודה אל עיר דוד הנקראה
בית

בית לחם יען אשר היה מבית דוד
 וממשפחתו: ה להתפקד עם מרים
 המאורשה לו לאשה והיא חרה: ו ויהי
 בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: ז ותלד
 בנה הנכור ותחתל אותו ותשיתוהו כאבוס
 כי לא היה להם מקום במלון: ח ויהיו
 אנשים הרועים במקום ההוא לנים בשדה
 ושומרים אשמרות הלילה על עדריהם:
 ט והנה מלאך יהורה נצב עליהם וכבוד
 יהוה נגה עליהם מסביב וייראו יראה גדולה:
 י ויאמר להם המלאך אל תיראו כי הנני
 מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה
 לכל העם: יא כי יולד לכם היום
 מושיע אשר הוא המשיח יהורה בעיר דוד:
 יב וזה לכם האורת הנגה תמצאו את
 הילד מהותל ומושם באבוס: יג ופתאום
 היה עם המלאך המון צבא השמים מהללים
 את אלהים לאמר: יד כבוד לאלהים
 במרומים ושלום בארץ ורצונו בכני אדם:
 טו ויהי בעלות המלאכים מאתם השמימה
 ויאמרו האנשים הרועים איש אל רעהו נלך
 נא עד בית להם ונראה את הדבר הזה
 הנעשה את אשר יהוה הודיע לנו: טז ויבאו
 בהפזון וימצאו את מרים ואת יוסף ואת
 הילד

בשורה טובה

הילר מושם באבוס: יז ויראו ויודיעו את
הדבר אשר דבר להם על הילר הזה:
יח וכל השומעים תמהו על חדברים אשר
דברו להם הרועים: יט ומרים שמרה את
כל הדברים האלה ותשיח בם עם לבה שיח
והבן: כ וישבו הרועים ויכבדו וישבחו את
אלהים על כל אשר שמעו ואשר ראו כאשר
דבר אליהם: כא וכאשר נמלאו שמונה
זמים להמול הילר ויקרא שמו ישוע הנקרא
מן המלאך בטרם הורה בבטן: כב ונמלאת
ימי טהרתם כתורת משה הביא והו ירושלימה
להעמיד אותו לפני יהוה: כג ככתוב
בתורת יהוה כל זכר פטר רחם קדוש ליהוה
יקרא: כד ולתת קרבן כשנאמר בתורת
יהוה שתי תורים או שני בני יונה: כה והנה
איש אחד היה בירושלים ושמו שמעון והוא
איש צדיק וירא אלהים מיחל לנחמת ישראל
ורוח הקדש היה בו: כו ורוח הקדש
ענהו לבלתי ראות המית עד כי יראה את
משיח יהוה: כז ויבא ברוח אל ההיכל
ובהביא האב והאם את הילר ישוע לעשותם
לו כחוקת התורה: כח והוא לקח אותו
על זרועיו ויברך את אלהים לאמר: כט אדני
מעתה תביא את עבדך בשלום אל אבותיו
כדברך

כדברך: ל כי ראו עיני את ישועתך:
 לא אשר הכינורת לפני כל העמים:
 לב אור לגלות עיני הגוים ולתפארת עמך
 ישראל: לג ויתמהו יוסף ואמו על הדברים
 אשר דוברו עליו: לד ויברך אותם שמעון
 ויאמר אל מרים אמו הנה זה הושם למכשול
 ולקימת רבים בישראל ולאות אשר יריבו בה:
 לה ואף בנפשך תעבור חרב להגלות
 מחשבות לכבות רבים: לו ותהי חנה
 הנביאה בת פנואל ממטה אשר והיא באה
 בימים רבים ועם אישה חיתה רק שבע שנים
 מבתוליה: לז והיא אלמנה כארבע ושמונים
 שנה ולא סרה מן ההיכל ותעבוד לפני
 יהוה יומם ולילה בצומות וכתפלות: לח ואף
 היא קרבה בעת ההיא ותודה גם היא את
 יהוה ותדבר על ישוע אל כלם המחכים
 לגאולה בירושלים: לט ובכלותם הכל
 כתורת יהוה וישבו גלילה אל נצרת עירם:
 פ ויגדל הנער ויחזק ברוח הקדש מלא
 חכמה וחקן אלהים היתה בו: מא וילכו
 אביו ואמו מימים ימימה בחג הפסח
 ירושלימה: מב ויהי בהיותו בן שתים
 עשרה שנה ויעלו לירושלים כמשפט החג:
 מג ובכלות הימים בשוכם וישאר הנער
 ישוע

בשורה טובה

ישוע בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו כי
אמרו בלבם אולי בין האנשים הנוסעים
יחד עמם הוא: מד ויבאו כדרך יום
ויבקשוהו באחים ובמזדעים: מה וכאשר
לא מצאו אותו וישבו ירושלימה ויבקשוהו:
מו ויחי אחרי שלשת ימים וימצאו אותו
בהיכל יושב בתוך המורים ושומע אותם
ושואל אותם: מז וכל אשר שמעוהו
וישמו על כינתו ועל תשובותיו: מה ובראותם
אתו תמהו ותאמר אליו אמו בני מה זאת
עשית לנו הנה אביך ואני בקשנוך במר נפש:
מט ויאמר להם ולמה זאת כי בקשתם
אותי הלא ידעתם כי עלי להיות
באשר לאבי הוא: נ והמה לא הבינו את
הדבר אשר דבר להם: נא וירד עמם
ויבא אל נצרת ויכנע תחת ידם ואמו שמרה
את כל הדברים האלה בלבה: נב וילך
ישוע הלך וגדול עד כי הזק מאוד בחכמה
ובקומה ובחן בעיני אלהים ואדם:

פרק שלישי

ובהמש עשרה שנה למלכות הקיסר
טיביריאוס בהיות פנטוס פילאטוס פקיד על
יהודה והורדוס שר מארבעה על איטוריא
ומדינת

ומדינת טראכונא וליסניא שר מארבעה על
 אבילינא: ב בהיות כהנים גדולים הנן
 וכיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה
 במדבר: ג ויבא בכל ככר הירדן ויקרא
 טכילת התשובה לסליחת החטאים:
 ד כאשר נכתב בספר דברי ישעיהו הנביא
 קול קורא במדבר פנו דרך יהודה ישרו
 בערבה מסלה לאלהינו: ה כל גיא ינשא
 וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור
 והרכסים לבקעה: ו וגלה כבוד יהודה
 וראו כל בשר את ישועת אלהינו: ז ויאמר
 אל העם היוצא אליו להטבל ממנו צאצאי
 הצפועונים מי הגיד לכם להמלט מחרון
 אף הבא עליכם: ח לבן עשו פריות הראויות
 לתשובה ואל תחלו לאמר כלבבכם יש לנו
 אברהם אבינו כי אומר אני לכם אשר יוכל
 יהוה להקים בנים לאברהם מאבנים האלה:
 ט כי מעתה הושם הגרוזן על שרש העצים
 לבן כל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יברת
 וישולך באש: י וישאלו לו ההמון לאמר
 ומה נעשה: יא ויען ויאמר להם למי
 אשר לו שתי כתנות יתן לאשר אין לו
 ולאשר לו אוכל כמו בן יעשה: יב ויבאו
 גם האנשים אשר על המכס להטבל ויאמרו
 אליו

בשורה טובה

אליו רבינו מה נעשה: יג ויאמר להם
אל תרבו לקחת יותר מן החוק אשר הושם
לכם: יד וישאלו לו גם אנשי המלחמה
לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר להם את
איש לא תפחידו ולא תעשוקו ולא תלשינו
וחקכם ימצא לכם: טו ויהי כי קוה העם
וכלם אמרו בלבבם על יוחנן פן הוא המשיח:
טז ויען יוחנן ויאמר לכלם אני טובל אתכם
במים אבל בוא יבא הגבור וחזק ממני אשר
קטנתי מלפתח לו את שרוך געליו הוא
יטבל אתכם ברוח הקודש ובאש: יז ובידו
המורה ויטהר את גרנו ויאסוף את החטא
באסמיו והתבן יבעיר באש אשר לא תכבה:
יח והרבה כהנה הוא קורא ומבשר אל העם:
יט והורדום שר מארבעה כאשר הוכח מאתו
על דבר הרודית אשת אחיו פיליפוס ועל
דבר כל הרעות אשר עשה הורדום: כ ויוסף
גם זאת על כל הרעות ויכלא אתו יוחנן
במטרה: כא ויהי בהטבל כל העם ויטבל
גם ישוע ובהתפללו נפתחו השמים: כב וירד
עליו רוח הקדש בדמות גופת היונה ויהי קול
מן השמים לאמר אתה בני יידי בך רצתה
נפשי: כג והוא ישוע היה כבן שלשים שנה
בהחלו ויחשב בן יוסף והוא בן עלי: כד בן
מתת

מתת בן לוי בן מלכי בן ינאי בן יוסף: כה
 בן מתתיהו בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן
 נוי: כו בן מאת בן מתתיהו בן שמעי בן
 יוסף בן יהודה: כז בן יוחנא בן רסא בן
 זרובבל בן שאלתיאל בן נרי: כח בן מלכי
 בן אדי בן קוסס בן אלמורד בן עיר: כט בן
 יוסי בן אליעזר בן יורם בן מתת בן לוי:
 ל בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונת
 בן אליקים: לא בן מליא בן מאנא בן מתתא
 בן נתן בן דוד: לב בן ישי בן עובד בן
 בועז בן שלמון בן נחשון: לג בן עמינדב
 בן רם בן חצרון בן פרץ בן יהודה: לד בן
 יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרה בן נחור:
 לה בן סרוג בן רעז בן פלג בן עבר בן שלח:
 לו בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן
 למך: לז בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן
 מהללאל בן קינן: לח בן אנש בן שת בן
 אדם בן אלהים:

פרק רביעי ד

וישוע מלא הוה הקדש שב מן הירדן ויולך
 אותו הרוח אל המדבר: ב וינסהו השטן
 ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים האלה
 ובמלאותם וירעב: ג ויאמר לו השטן אם
 בן אלהים אתה אמוד לאבן הזאת ותהיה
 להם

בשורה טובה

לחם: ד ויען אליו ישוע לאמר כתוב כי
לא על הלחם לברו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה: ה ויעלהו השטן אל הר
גבוה ויראהו את כל ממלכות התבל ברגע
קטון: ו ויאמר לו השטן את כל הממשלה
הזאת ואת כבודם אתן לך כי לי נתנו ולאשר
הפצתי אני נותן אותם: ז ואתה אם תשתחוה
לי כלם לך יהיו: ח ויען ישוע ויאמר לו
סור לך מאחרי השטן כי כתוב את יהוה
אלהיך תירא ואתו לברו תעבוד: ט ויוליכֹהו
ירושלימה ויעמידהו על פנת ההיכל ויאמר
לו אם בן אלהים אתה השמט מפה למטה:
י כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך וגו':
יא על כפיים ישאונך פן תגוף באבן רגלך:
יב ויען ישוע ויאמר לו כי נאמר לא תנסה
את יהוה אלהיך: יג וכאשר כלה כל המסה
ויחדל השטן ממנו לימים: יד וישוב ישוע
בגבורת הרוח גלילה ושמועתו יצאה אל כל
המדינה מסביב: טו וילמד אותם בבתי
כנסיותיהם וכלם כבדוהו: טז ויבא לגצרת
אשר היה אמון שם וילך כמשפטוביזוס השבת
לבית הכנסת ויקם לקרא בתורה: יז וינתן
לו ספר ישעיהו הנביא ויפתח את הספר
וימצא את המקום אשר כתוב שם: יח רוח
ארני

אדני יהוה עלי יען משה יהוה אותי לבשר
 ענוים שלחני לחבוש לנשברי לב: יט לקרא
 לשבויים דרור ולעורים מפתח עינים ולרצוצים
 חפשי לקרא שנת רצון ליהוה: כ ויגולל
 את הספר ויתן אותו לשמש וישב ועיני כלם
 אשר בבית הכנסת היו מביטות אליו:
 כא ויחל לדבר אליהם לאמר כי חיוס כלה
 הכתוב הזה באזניכם: כב ויעידו לו כלם
 ויתמחו על דברי חן היוצאים מפיו ויאמרו
 הלא זה בן יוסף: כג ויאמר אליהם אמנם
 תאמרו לי את המשל הזה רופא רפא את
 נפשך כאשר שמענו כי עשית מעשים גדולים
 בכפר נחום עשה גם פה בעיר מולדתך:
 כד ויאמר אמנם אומר אני לכם כי הנביא
 לא נרצה הוא בארץ מולדתו: כה ובאמת
 אומר אני לכם כי רבות אלמנות היו בישראל
 בימי אניהו בהעצר השמים שלש שנים
 וששה חדשים כאשר היה רעב גדול בכל
 הארץ: כו ולא שולה אליהו אל אחת מהן
 כי אם אל אשה אלמנה בצרפת אשר לצידון:
 כז ורבים מצורעים היו בישראל בימי אלישע
 הנביא ואיש מהם לא נטהר כי אם נעמן
 הארמי: כח וכלם אשר בבית הכנסת
 השומעים זאת מלאו חמה: כט ויקומו
 וישליכוהו

בשורה טובה

וישליכוהו חוצה לעיר ויוליכו אותו על גב
ההר אשר נבנתה עליו עירם להשליכו משם:
ל והוא עבר בתוכם וילך: לא ויבאלכפר
נחום עיר הגליל ויהי מורה אותם בשבותת:
לב וישתוממו על למודו כי נגבורה
ובממשלה היה דברו: לג ויהי איש אחר
בביה הכנסת אשר בו רוח הטומאה ויצעק
בקול גדול לאמר: לר הנח לי מה לנו ולך
ישוע הנוצרי באת לאכדנו ידעתך מי אתה
קדוש אלהים אתה: לה ויגער בו ישוע לאמר
דום וצא ממנו וישליכוהו הרוח בתוך ויצא
ממנו ולא הרע לו: לו ויהי פחד על כלם
ויאמרו איש אל רעהו מה זרה הדבר כי
כממשלה ובגבורה הוא מצוה על רוחות
הטומאה ויצאו: לז ותצא שמועתו בכל
מקום המדינה ההיא: לח ויקם ישוע וילך
מבית הכנסת ויבא לבירת שמעון וחמורת
שמעון הלתה בקדחת גדולה ויחלו את פניו
עליה: לט ויעמוד עליה ויגער בקדחת
ותעזבה ותקם היא כרגע ותשרת אותם:
מ וכבוא השמש כלם אשר להם חולים
בחליים שונים הביאו אותם אליו וישם הוא
על איש איש ידיו וירפאם: מא ותצאנה
הרוחות מרבים צועקות לאמר אתה הוא
חמשיה

המשיח בן אלהים ויגער בם ולא נתנם
 לדבר בדברים האלה כי ידעו אשר הוא
 המשיח: מב הבוקר אור ויצא וילך אל
 מקום פנוי ויבקשוהו העם ויבאו אליו ויאחזו
 בו לבלתי לכת מאתם: מג ויאמר אליהם
 צריך אני לבשר גם את הערים אחרות
 מלכות אלהים כי לזאת שולחתי: מד ויהי
 קורא ומבשר בבתי כנסיות בגליל:

פרק חמשי ה

ויהי בנהור עליו עם רב לשמוע את דבר
 אלהים והוא עומד על ידים כנרת: ב וירא
 שתי אניות קמות על יד הים והדייגים ירדו
 מהן לרחוץ את המצודות: ג ויעל באחת
 האניות אשר היתה לשמעון ויבקשוהו
 להוליכנה מעט מן היבשה וישב וילמד את
 העם מאניה: ד בכלותו לדבר אמר אל
 שמעון הולך נא את האניה לעומק וזרו
 מצודיכם לאחזו: ה ויען שמעון ויאמר לו
 רבי בכל הלילה יגענו ולא אחזנו מאומה
 אבל על דברך אזרה את המצודה: ו ויעשו
 כן ויאחזו דגים רבים הרבה מאוד ותקרע
 מצודם: ז וירמזו לחבריהם אשר באניה
 האחרת לבוא לעזרם ויבאו וימלאו שתי
 אניות

C

בשורה טובה

אניות עד אשר חשבו להשקע: ח וירא זאת
שמעון המכונה כיפא ויפול לרגלי ישוע לאמר
צא נא אדני מאתי כי איש חוטא אנכי:
ט כי פחד ורעדה החזיקוהו וכלם אשר היו
עמו על אחיזת הדגים אשר אחזו: י וככה
נפל פחד על יעקב ויוחנן בני זבדי חברי
שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל תירא כי
מעתה תהיה מדיג את בני האדם: יא ויוליכו
את הספינות אל היבשה ויעזבו את כל אשר
להם וילכו אחריו: יב ויהי כהיותו באחת
הערס והנה איש מלא צרעת ובראותו את
ישוע ויפול על פניו ויתחנן לו לאמר אדני
אתה תוכל לטהרני מצרעתי אם תרצה:
יג ויש ישוע את ידו ויגע בו ויאמר הוצא
אני הטהר ותסר ממנו הצרעה כרגע ויטהר:
יד והוא צוהו לאמר אל תגד לאיש כי אם
לך הראה אל הכהן והקרב קרבנך על
טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם:
טו ושומעו הלך וגדל ויבא אליו המון
רב לשמוע את דבריו ולהרפא מתחלואיהם:
טז והוא סר אל המדברות להתפלל:
יז ויהי באחד הימים והוא מלמד והפרושים
והסופרים אשר באו מכל ערי הגליל ויהודה
וירושלים יושבים לפניו וגבורת אדני היתה
לרפא

לרפא אותם: יח והנה אנשים נושאים
 איש במטה אשר היה נשול אברים ויבקשו
 להביאו ולשימו לפניו: יט ולא מצאו איך
 יביאوهו מפני ההמון ויעלו על הגג ויורידוהו
 דרך הלבנים עם ערשו בתוך לפני ישוע:
 כ וירא אמונתם ויאמר לחולה אנוש נסלחו
 לך חטאותיך: כא ויהלו הסופרים
 והפרושים לחשב בלבם לאמר מי הוא זה
 אשר גדופות הוא מדבר כי מי יכול לסלוח
 לחטאות בלתי אלהים לבדו: כב וידע
 ישוע את מחשבות לבם ויען ויאמר להם מה
 תחשבו בלבבכם: כג מה יותר נקל לדבר
 אל החולה נסלחו לך חטאותיך או לאמר
 קום ולך: כד ולמען תדעו כי יש לאל יד
 בן האדם על הארץ לסלוח לחטאות ויאמר
 לנשול אברים אומר אני לך קום ושא מטתך
 ולך אל ביתך: כה וברגע קם לפניהם ויקח
 את מטתו אשר שכב עליה וילך אל ביתו
 מגדל ומכבד את אלהים: כו ורעדה אחוזה
 כלם ויגדלו לאלהים וימלאו יראה לאמר כי
 היום ראינו נפלאות: כז ואחרי כן יצא
 ישוע וירא את המוכס אחד ושמו לוי יושב
 בבית המכס ויאמר לו בוא ולך אחרי:
 כח ויעזוב את כל אשר לו ויקסויבא אחריו:
 כט ויעש

ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ויהי קהל
 רב מן המוכסים ומאחרים אשר ישבו עמם
 לאכול במסכה: ל וילגו הסופרים והפרושים
 על ישוע ויאמרו אל תלמידיו למה תאכלו
 ותשתו עם המוכסים והחטאים: לא ויען
 ישוע ויאמר להם הנריאים לא צדיקים לרופא
 כי אם החולים: לב לא באתי לקרוי
 לצדיקים אל התשובה כי אם לחטאים:
 לג והמדה אמרו אליו למה תלמידיו יוחנן
 מרבים לצום ולהתפלל וככה גם תלמידיו
 הפרושים ותלמידך אוכלים ושותים:
 לד ויאמר להם איך תוכלון לעשות כי יצומו
 בני החופה בעוד חחתן עמם: לה כי ימים
 באים וילקח החתן מאתם אז יצומו בימים
 האלה: לו ויאמר אליהם את המשל הזה
 כי אין איש יתפור חלק מבגד חדש על בגד
 ישן הלא הבגד חדש ישהית והחדש לא נאה
 לישן: לו ואין איש ימלא נאדות בליים יין
 חדש הלא היין חדש יבקע הנאדות והוא
 ישפך והנאודות לא יצלחו לכל: לח כי אם
 יין חדש ישפך אל נאדות חדשים ושניהם
 ישמרו:לט ואין איש שותה יין ישן ומיד
 מתאוה חדש כי אומר הישן טוב מחדש הוא:

על פי לוקאס ו יא

פרק ששי ו

ויהי ממחרת השבת וילך ישוע בין הקמה
ויקטפו תלמידיו מלילות ומללו אותם בידם
ויאכלו: ב ויאמרו אליהם אנשים מפרושים
מה תעשו אשר לא יעשה בשבת: ג ויען
ישוע ויאמר להם הלא קראתם את אשר עשה
דוד כאשר רעב הוא ואשר אתו: ד כאשר
בא אל בית אלהים ויקח את לחם הפנים
ויאכל ויתן גם לאשר עמו אשר לא יאכל
כי אם לכהנים לבדם: ה ויאמר להם כי
בן האדם גם הוא ארון השבת: ו ויהי גם
בשבת האחרת בבאו אל בית הכנסת ללמד
ויהי שם איש אשר ידו הימנית יבשה:
ז וישורו עליו הסופדים והפרושים לראות
אם הוא ירפא בשבת למען ימצאו תואנה
להלשין אותו: ח והוא ידע מחשבותם
ויאמר לאיש אשר ידו יבשה קום ועמוד
בתוך ויקם ויעמוד: ט ויאמר אליהם ישוע
שואל אני אתכם דבר מזה מותר בשבת
להטיב או להרע להציל נפש או לאבד נפש:
י ויפן כה וכה ויבט אל כלם ויאמר לאיש
נטה ירך ויעש כן ותרפא ידו ותהי כאהרת:
יא והמה מלאו חמה ושנעון ויאמרו איש
אל דעהו מה יעשו לישוע: יב ויהי בימים
האלה

C 3

בשורה טובה

האלה ויצא אל ההר להתפלל וילן שם
בתפלה לפני האלהים: יג ויהי במוקד
ויקרא לתלמידיו ויבהר מהם שנים עשר אשר
קרא גם אותם שליחים: יד את שמעון
אשר הסב שמו כיפא ואנדריאס אחיו ויעקב
ויוחנן ופיליפוס בר תלמי: טו ומתתי
ותאומה ויעקב בן חלפי ושמעון הנקרא קנא:
טז ואת יהודה אחי יעקב ויהודה איש כריות
הוא יהודה אשר היה המוסר: יז וירד עמס
ויעמוד בערבה וקהל תלמידיו והמון רב העם
מכל יהודה וירושלים ומשפת ים צור וצידון:
יח אשר באו לשמוע אותו ולהרפא
מרהולואיהם ולאשר מצירים ומציקים להם
רוחות הטומאה וירפאו: יט וכל החמון
בקש לנגעו כי כח וגבורה יצא ממנו ורפא
לכלם: כ וישא עיניו אל תלמידיו ויאמר
אשרי האביונים כי לכם היא מלכות אלהים:
כא אשריכם אשר עתה רעבים כי תשבועו
אשרי אשר עתה בוכים כי תצחקו:
כב אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים
ואם יגדו אתכם ואם יחרפו אתכם ואם
ישליכו את שמכם כמו רע למען בן האדם:
כג שמחו וגילו ביום ההוא כי הנה שכרכם
הרבה בשמים וגם כאלה עשו אבותם
לנביאים

לנביאים: כר אבל אוי לכם עשירים כי
קבלתם את כל תנחומותיכם: כה אוי
לכם המלאים כי תרעבו אוי לכם המשחקים
עתה כי תתאבלו ותבכו: כו אוי לכם אם
ישבחו אתכם כל האנשים כי בזאת עשו
אבותם לנביאי שקר: כז כי אם אומר אני
לכם אשר אתם שומעים לי אהבו את
אויביכם והיטיבו לשונאיכם: כח ברכו
מקלליכם והתפללו בעד צורריכם: כט ואם
יככה איש על הלחי האחת תן לו גם את
השנית ואם יקה איש ממך את בגדך גם
את הכתונת לא תכלא ממנו: ל לכל אשר
שואל ממך תן לו ומלוקח דבר אשר לך אל
חגש אותו ממנו: לא ואשר אהבתם כי
יעשו האנשים גם אתם עשו להם כמו כן:
לב ואם תאהבו את אוהביכם מה הוא
חסדכם כי גם הרשעים אוהבים את אהביהם:
לג ואם למטיביכם תטיבון מה הוא חסדכם
כי גם החטאים עושים את הדבר הזה:
לד ואם תלוו אותם מאשר מקוים אתם
לקבל מה הוא חסדכם כי גם הרשעים
ישאלו לרשעים להעשותגם להם כדבר הזה:
לה ואני אומר לכם אהבו את אויביכם
והיטיבו ותלווואל תחכו למאומה ויהי שכרכם
הרבה

בשורה טובה

הרבה מאוד ותהיו בני העליון כי טוב ומטיב
הוא למשכחים כל גמוליו ולמכחשים בטובתו
ולרעים: לו לכן תהיו רחמנים כאשר
גם אביכם רחום הוא: לו אל תדינו ולא
תשפטו אל תרשיעו את רעיכם ולא ירשיעו
אתכם תמחלו ונסלח לכם: לח תנו וינתן
לכם מדה יפה מלאה מבוסה וגרושה תנתן
אל חיקכם כי במדה אשר אתם מורדים
ימוד לכם: לש ויאמר אליהם את המשל
הזה היוכל עור להוליך את העור הלא שניהם
בשחת יפלו: מ לא התלמיד על רבו הוא
וכל התלמיד שלם אם הוא כרבו: מא ואיך
תראה קסם בעין אחיך ואת הקורה אשר
בעינך לא תבין: מב או איך תוכל לאמר
לאחיך אחי הרף ואוציא את הקיסם מבין
עינך ואת הקורה בעינך לא תראה החנף
אתה הוציא בראשונה את הקורה מבין עינך
ואז תראה להוציא הקיסם מעין אחיך: מג כי
אין עין טוב עושה פירות רעות ואין עין רע
עושה פירות טובות: מד כי כל עין יודע
מפריו כי לא מקוצים יאספו תאנים ולא יבצרו
ענבים מסנה: מה איש טוב מאוצר לבו
הטוב מוציא טוב ואיש רע מאוצר לבו הרע
מוציא רע ואשר מלא לב האדם פיו יביע:
מו ומה

על פי לוקאס ו ז יג

מו ומרה תקראו לי אדוני אדוני ואינכם
עושים אשר אני דובר: מז כל אשר כאאלי
ושומע את דברי ועושה אותם אגיד לכם
למי הוא דומה: מח דומה הוא לאדם
הבונה בית והעמיק להפור וישם יסודו על
הסלע ובהיות השטף ויגח הנחל על הבית
ההוא ולא יכול להמיטו כי מיוסד הוא על
הסלע: מט ואשר שומע ואיננו עושה
דומה לאדם הבונה ביתו על הארץ בלי
יסוד ויגח עליו הנחל ופתאום נפל ותהי
מפלת הבית גדולה:

פרק שביעי ז

וכאשר כלה את כל דבריו באוני העם
ויבאו אל כפרנחום: כ ועמד לאיש אחד
שר מאה אשר היה יקר בעיני אדוניו חלה
למות: ג ויהי בשמעו את שמע ישוע וישלח
אליו זקני היהודים להתחנן לו לבוא ולהושיע
את עברו: ד ויבאו אל ישוע ויתחנו לו
מאוד לאמר ראוי הוא אשר תעשה לו את
הדבר הזה: ה כי אוהב עמנו והוא בנה
לנו בית הכנסת: ו וילך ישוע עמם וכאשר
לא רחוק היה מן הבית וישלח אליו שר
מאה אוהביו לאמר אדוני אל תיגע אותך

כי D

בשורה טובה

כי לא ראוי אני אשר תבא בצל קורתִי:
ז ועל כן אמרתי קלותי מאשר אבוא אליך
כי אם אמור בדבור וירפא נערי: ח כי גם
אני אנוש נתון תחת יד שר הצבא ולאנשי
המלחמה אשר בידי אם אומר לזה לך וילך
ולאחר בוא ויבא ולעבדי עשה זאת ויעש:
ט וישמע ישוע את הדברים האלה ויתמה
עליו ויפן ויאמר אל העם ההולך עמו אומר
אני לכם כי לא מצאתי כזאת האמונה בכל
ישראל: י וישבו המלאכים ויבואו הביתה
וימצאו את העבר הולה כי נרפא הוא מחליו:
יא ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה געים
ותלמידיו וועסרוב הולכים עמו: יב ויהי כאשר
הקריב אל שער העיר והנה נשאו מת אשר
היה בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועם רב מן
העיר עמה: יג ויראה הארון ויהמו מעיו
עליה ויאמר לה אל תכזי: יד ויקרב ויגע
במטה ויעמדו הנושאים ויאמר עלם אומר
אני לך קום: טו ויקם המת וישב ויחל לדבר
ויתן אותו לאמו: טז ויראה אחוזה כלם
ויכבדו את אלהים לאמר נביא גדול קם בנו
וכי פקד אלהים את עמו: יז ויצא עליו
הדבר ההוא בכל יהודה ובכל הארץ מסביב:
יח ויגידו תלמידי יוחנן אליו את כל הדברים
האלה:

האלה: יט ויקרא יוחנן לשני תלמידיו
 וישלחם אל ישוע לאמר האתה זה הבא או
 לאחר ניהל: כ ויבאו האנשים אל ישוע
 ויאמרו יוחנן הטובל שלחנו אליך לאמר
 האתה זה הבא או ניהל לאחר: כא וביום
 ההוא רפא לרבים מתחלואים ומנגעים
 ומרוחות רעות ואת עורים רבים חנן בעיני
 רואי: כב ויען ישוע ויאמר להם לכו השיבו
 ליוחנן ארת אשר אתם ראיכם ושמעתם כי
 העורים רואים הפסחים הולכים והמצורעים
 נטהרים והחרשים שומעים והמתים קומים
 ועניים מתבשרים: כג ואשרי האיש אשר
 לא ישל בי: כד וכאשר הלכו מלאכי
 יוחנן להדכם ויהל לדבר אל העם על יוחנן
 לאמר מה יצאתם לראות כמדבר הקנה
 אשר ינוד מרוח: כה או מה יצאתם לראות
 האדם לבוש בגדי שש ומשי הנה אשר להם
 בגדים יקרים ותענוגות בהיכלי מלכים זמה:
 כו או מה יצאתם לראות את הנביא אמנם
 אומר אני לכם אשר גם יותר מנביא הוא:
 כז זה הוא אשר כתוב עליו חנה אנכי שולח
 מלאכי לפניך ופנה את דרכך לפניך: כח כי
 אומר אני לכם אין בילודי אשה נביא גדול
 מן יוחנן ואשר הקטון במלכות אלהים גדול
 הוא

בשורה טובה

הוא ממנו: בט וכל העם והמוכסים שמעו
 ויצדיקו את אלהים ויטבלו בטבילת יוחנן;
 ל והפרושים והסופרים מאסו את עצת
 אלהים אשר יעץ עליהם ולא נטבלו ממנו;
 לא ויאמר אדוני למי אדמה את אנשי
 הדור הזה ולמי הם דומים: לב דומים הם
 לגערים היושנים בשוק ומדברים זה לזה
 לאמר חללנו לכם בחלילים ולא כרבתם
 קוננו לכם ולא כביתם: לג כי בא יוחנן
 הטובל ולא אכל לחם ולא שתה יין ותאמרו
 רוח רעה בו: לד בא בן האדם אוכל ושותה
 ואמרתם הנה איש זולל וסובא חבר למוכסים
 ולרשעים הוא: לה והחכמה נצדקה מכל
 בניה: לו ואיש אחד מפרושים שאל מאתו
 לאכול עמו ויבא אל ביתו ויסב: לז והנה
 אשה הוטאת היתה בעיר וכאשר ידעה כי
 הסב בבית הפרוש ותביא כלי הבושם:
 לח ותצב על רגליו מאחור ותבך ותחל
 להמסות את רגליו ברמעות ותמחה אותם
 בשערות ראשה ותשק לרגליו ותמשח אותם
 בבושם: לט וירא הפרוש אשר קרא אותו
 את הדבר הזה ויאמר בקרבו לאמר אם
 נהיה זה נביא ידוע ידע מה ואי זאת היא
 האשה אשר נגעה בו כי אשה הוטאת היא:
 ט ויען

מ ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך
 ויאמר רבי דבר: מא ויאמר לו ישוע שני
 בעלי חוב היו לנושה אחר זה חייב לו חמש
 מאות דינרים וזה חמישים: מב וכאשר לא
 היה להם לשלם נתן לשניהם במתנה ועתה
 אמור נא אי זה מהם יאהב אותי יותר:
 מג ויען שמעון ויאמר חושב אני לאשר נתן
 יותר יאהבו יותר ויאמר ישר שפטת:
 מד ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הרואה
 אתה את האשה הזאת באתי לביתך ומים
 על רגלי לא נתת והיא רחצה את רגלי
 בדמעות ובשערות ראשה מחתם: מה אתה
 פעם אחת לא נשקת לי והיא מערת בואי
 אליך לא החלה מנשק לרגלי: מו ראשי
 בשמן לא סכת והיא משחה בכישם רגלי:
 מז על כן אומר אני לך נסלחו לה חטאיה
 הרבים כי הרבתה לאהוב ולאשר נסלח מעט
 אוהב מעט: מח ויאמר אליה נסלחו לך
 חטאותיך: מט ויחלו הקרואים לאמר
 בלבבם מי הוא זה אשר גם סולח לעונות:
 נ ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך
 לכי לשלום:

פרק שמני ה

ויהי אחר הדברים האלה ויעבור הויה
 בערים

D 3

בשורה טובה

בערים וכפרים קורא ומבשר מלכות אלהים
והשנים עשר אתו: ב וגם הנשים אשר
נרפאו מרוחות רעות ומתחלואים מרים
הנקראת מגדלנא אשר יצאו ממנה שבעה
רוחות: ג ויוחנה אשת כוזה אשר על בית
הורדוס ושושנה ואחרות רבות אשר עזרוהו
בנכסיהן: ד ויאספו עם רב ומכל הערים
אצו לכוא אליו ויאמר במשל: ה יצא
הזרע לזרוע את זרעו ובזרעו נפל אחד מן
הזרע על הדרך ונרמס ועוף השמים אכלוהו:
ו ואחר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לשד
לא היה לו: ז ואחר נפל בין הקוצים
ובצמחו ויצמחו גם הקוצים עמו וישחיתו
אוהו: ח ואחר נפל על ארץ טובה ויצמח
ויעש פרי על אחת מאה ובדברואת הדברים
האלה ויצעק לאמר למי אזנים לשמוע ישמע:
ט וישאלו לו תלמידיו לאמר מתי המשל
הזה: י ויאמר אליהם לכם נתן לדעת את
סוד מלכות אלהים ולאחרים נאמר במשלים
למען ראודה לא יראו ושמוע לא יבינו:
יא וזה פתחון המשל הזה הזרע דבר אלהים
הוא: יב ואשר על הדרך השומעים הם
ואחרי כן בא השטן ויקח את הדבר מלבם
למען לא יאמינו ויושעו: יג ואשר על הסלע
השומעים

השומעים ובשמה מקבלים את הדבר המה
 אבל שורש ועקר אין להם על כן מאמינים
 לימים ובעת הנסיון סרים והולכים: יד ואשר
 נפל בין הקוצים השומעים את דבר אלהים
 הם אבל מדאגות מעושר ומתענוגי החיים
 הולכים ומאבדים אותו מלבם לבלתי עשות
 פרי: טו ואשר נפל בארץ טובה השומעים
 את הדבר המה ומחזיקים בו בלב יפה וטוב
 ויעשו פרי בתקוה: טז ואין אדם מדליק נר
 ומכסה אותו בכלי או משים תחת המטה
 כי אם על המנורה ישימנה למען יראו
 הבאים את אורו: יז כי אין דבר נעלם אשר
 לא יגלה ואין נסתר אשר לא יודע ויצא
 לאור: יח לכן ראוהו תראו איך אתם שומעים
 כי לאשר יש לו ינתן לו ולאשר אין לו גם
 זאת יוקה מעמו אשר חושב להזרת לו:
 יט ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לקרוב
 לו מפני העם: כ ויגד לו לאמר אמך ואחיך
 קמים בחוץ ומבקשים לראותך: כא ויען
 ויאמר אליהם אמי ואחי השומעים דבר
 אלהים המה ועושים אותו: כב ויהי כאשר
 הימים וירד באניה ותלמידיו עמו ויאמר
 אליהם נעבור נא אל עבר האגס הזה הנר.
 וירדו ויעברו: כג המה מחתרים והוא ישן
 ותרד

בשורה טובה

ותרד רוח סערה אל הים ותמלא האניה מים
ויהיו בסכנה גדולה: כד ויקרבו ויעירו
אותו לאמר רבנו רבנו אברנו ויקם
ויגער ברוח ובמשברי המים וישקטו ותהי
דממה: כה ויאמר אליהם ואיה אמונתכם
וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו ומי
הוא זה כי גם לרוחות ולים מצוה וישמעו לו:
כו ויסעוויבאו אל מדינת הגדרים אשר היא
מול הגליל: כז ויצא אל היבשה ופגע בו
איש עיר ההיא אשר בו רוחות מימים רבים
ולא היה לבוש בגד ולא ישב בבית כי אם
בקברים: כח והוא כראותו את ישוע ויפול
לפניו ויצעק בקול גדול לאמר מדה לי ולך
ישוע בן אל עליון אל נא תעננה אותי:
כט כי צוה לרוח הטומאה לצאת מן
האדם כי ימים רבים אחזתו וכאשר נאסר
בזיקים ונשמר בנהושתים וינתק אסוריו
ותשאהו הרוח המדברה: ל וישאל לו ישוע
לאמר מה שמך ויאמר לגיון כי ווחות רבות
באו בו: לא ויבקשו ממנו לבלתי צוות
להם לרדת אל השאול תחתיה: לב ויהי
שם עדר חזירים רבים רועים בהר ויתחננו
לו להניח להם לבוא בסדינה להם: לג ויצאו
חרוחות מן האיש ההוא ויבאו בחזירים
ויעט

ויעט העדר העיט והחיש בחמת כחם על
 סעיפי הסלעים אל הים ויטבע שמיה :
 לך ויראו הרועים את הדבר הזה וינוסו
 ויגידו בעיר ובכפרים: לה ויצאו לראות
 המעשה ויבאו אל ישוע וימצאו את האיש
 אשר יצאו ממנו הרוחית יושב לרגלי ישוע
 לבוש ודעתו נכונה ויראו: לו והאנשים
 אשר ראו את הדבר הזה הגידו להם איך
 נושע האיש אשר היו בו הרוחות: לו ויבקשו
 מלפניו ההמון אשר סביבות מדינת הגדרים
 ללכת מאתם כי יראה גדולה אחזתם וירד
 בספינה וישב מאתם: לה והאיש אשר
 יצאו ממנו הרוחות בקש את ישוע להיות
 עמו וישלחהו ישוע לאמר: לט שוב לביתך
 וספר כמה עשה לך אלהים וילך ויקרא בכל
 העיר כמה עשה לו ישוע: מ ויהי כאשר
 שב ישוע ויקבלהו העם כי כלם שברו עליו:
 מא והנה איש בן יאיר והוא ראש
 הקהל ויפיל אל רגלי ישוע וישאל ממנו לבא
 לביתו: מב כי בת יחידה היתה לו בשנים
 עשרה שנה והיא נטתה למות ובלכתו ההמון
 דהקו: מג ואשה אחת זוכה דם משתים
 עשרה שנה והיא הוציאה כל מחיתה לרופאים
 ואיש לא יכול לרפאה: מד ותבא מאחור
 ותגע

E

בשורה טובה

ותגע בכנף כגרו וברגע עמר זוב דמה :
מה ויאמר ישוע מי נגע בי ויכחשו כלם
ויאמר כיפאואשר עמורבי המון העם דוחקים
ולוחצים אותך ואתה אומר מי נגע בי :
מו ויאמר ישוע כי נגע בי איש כי ידעתי
כי יצא ממני כח : מז ותרא האשה כי לא
נעלם הדבר ממנו ותבא בחרדה ותפול אל
רגליו ותאמר לפני כל העם למה נגעה בו
ואיך נרפתה ברגע : מה והוא אמר לה בתי
אמונתך הושיעה לך לכי לשלום : מט עורנו
מדבר ואחד בא אל ראש הקהל מבני ביתו
לאמר לו כי מתה בתך אל תיגע את המודה :
נ וישמע ישוע את הדבר הזה ויען לאבי
הנערה אל תירא רק תאמין ותוושע בתך :
נא ובבואו אל הבית לא הניח לאיש לבוא
עמו כי אם כיפא ויעקב ויוחנן ואבי הנערה
ואמה : נב ויבכו כלם ויספרו עליה והוא
אמר אל תבכו איננה מתה הנערה כי אם
ישנה : נג וישחקו עליו כי ידעו כי מתה היא :
נד והוא הוציא כלם החוצה ויהזק בידה
ויקרא לאמר טליתא קומי : נה ותשב אליה
רוחה ותקם מיד ויצו להנתן לה לאכול :
נו ואביה ואמה השתוממו ויצו אותם לבלתי
הגיד לאיש את המעשה הזה :

פריק

פרק תשעי ט

ויקרא ישוע לשנים עשר תלמידיו ויתן להם כח ושלטון על כל השדים ולרפא התחלואים: ב וישלחם לקרוא מלכות אלהים ולרפא לחולים: ג ויאמר אליהם אל תשאו אתכם מאומה בדרך לא מטה ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ולא יהיו שתי כתנות לאחד: ד ובבית אשר ת או שם תשבו ומשם תצאו: ה ואם לא יקבלו אתכם תצאו מן העיר ההיא וגם עפר רגליכם תנערו לערות עליהם: ו ויצאו ויעברו בכפרים ויבשרו וירפאו בכל מקום: ז וישמע הורדוס שר אחד מארבעה את כל הדברים אשר עשה ישוע ותתפעם רוחו ולבו נסער על אמרם מקצתם כי קס יוחנן מביין המתים: ח ומקצתם כי נראה אליהו ומקצתם כי קס אחד מנביאים הקדמונים: ט ויאמר הורדוס את ראש יוחנן הסירותי מעליו ומי הוא זה אשר אנכי שומע עליו כדברים האלה ויבקש לראותו: י וישבו השלוחים ויספרו לו כל אשר עשו ויקחם ויסר הוא אל המדבר אשר על העיר הנקראת בית צידה: יא וידעו העם ויבאו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות אלהים וירפא לאשר להם מחלות:

בשורה טובה

יב והיום החל לנטות ויקרבו השנים עשר
ויאמרו לו שלח נא את ההמון הזה מעליך
ללכת אל הקריות ואל הכפרים אשר מסביב
ללון שם ולמצוא להם אוכל כי פה במדבר
אנחנו: יג ויאמר להם ישוע תנו להם אתם
לאכול ויאמרו אין לנו יותר מחמש ככרות
לחם ושני דגים אם לא נלך ונשביר אוכל
לכל העם הזה: יד כי היו כחמשת אלפי
איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו נא אותם
מסבות מסבות חמישים במסבה אחת:
טו ויעשו כן וישבו כלם סביב: טז ויקח
את חמשת לחם ואת שני דגים וישא עינו
אל השמים ויברך ויפרוס אותם ויתן לתלמידיו
להשים לפני העם: יז ויאכלו וישבעו כלם
ויאספו שנים עשר סלים מלאים פתיתין אשר
הותירו משבעם: יח ויהי בהיותו מתפלל
לברו ויהיו תלמידיו עמו וישאל להם לאמר
מי אומר העם אשר אני הוא: יט ויענו
ויאמרו לו מקצתם אומרים כי יוחנן הטובל
אתה ומקצתם כי אליהו אתה ומקצתם כי
קם נביא אחד מן הקדמונים: כ ויאמר
אליהם ואתם מי תאמרו אשר אני הוא ויען
כיפא ויאמר אתה משיח אלהים: כא ויגער
בם ויצום לבלתי אמור זאת לאיש אחד:
כב ויאמר

כב ויאמר כי נגזר על בן האדם לשאת חליים
 ולסבול מכאובים ולהנגש ולהענות ולהמאס
 מן הזקנים והסופרים ושרי הכהנים ולהערות
 את נפשו למות וביום השלישי יקום :
 כג ויאמר אל כלם איש איש אשר מלא
 לבוא אחרי ימאס את נפשו וישא את עצו
 עליו יום יום ויבא אחרי: כד כי אשר ירצה
 להושיע את נפשו יאבדנה ואשר יאבד נפשו
 בגללי ושיענה: כה ומה מועיל לאדם כי
 יבצע כל העולם ויאבד נפשו או יזיק אותה: כו
 כי כל אשר יבוש להודות בי וכדברי גם בן
 האדם יבישנו בבואו ביקרו וביקר אביו
 ומלאכים הקדושים: כז ואמנם אומר אני
 לכם כי אנשים עומדים פה אשר לא יטעמו
 את המות עד כי יראו מלכות אלהים:
 כח ויהי כשמונה ימים אחרי הדברים האלה
 ויקח את כיפא ויוחנן ויעקב ויעל על ההר
 להתפלל: כט ויהי בהתפללו נחפך תואר
 פניו ובגדו לבן ונגה כברק: ל והנה שני
 אנשים עמו והמה משה ואליהו: לא ויראו
 ביקר ודברו על קצו אשר הוא עתיד למלאות
 בירושלים: לב וכיפא ואשר עמו נרדמו
 וכאשר הקיצו ויראו יקרו ואת שני אנשים
 העומדים עליו: לג ויהי בהפרדם ממנו
 ויאמר

בשורה טובה

ויאמר כיפא אל ישוע רבי טוב להיותנו פה
נעשה נא שלוש סוכות לך אחת ולמשה
אחת ולאלהו אחת ולא ידע מה דובר הוא:
לד עורנו מדבר אליו ויהי הענן סוכך עליהם
ויראו בבואם בענן: לה ויהי קול מענן לאמר
זה בני ירדי אותו תשמעו: לו ובהיות
הקול וימצא ישוע לבדו והמה שתקו ולא
הגידו לאיש בימים האלה דבר מאשר ראו:
לו ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויפגע בו
עם רב: לה והנה איש מהמון צעק לאמר
אנא רבי הבט נא לבני כי יחיד הוא לי:
לט והנה הרוח אחזתו ופתאום הוא צועק
ותטרוף אותו עד לקצה וברוחק הוא הולך
מאתו מכתת אותו: מ ושאלתי מתלמידיך
להוציאו ולא יכלו: מא ויען ישוע ויאמר
הוי דור עקש ופתלתול עד מה אהיה עמכם
ואסבול אתכם הביאה פה ארת בנך:
מב ובקרובו אליו ויטרפו השד וינפץ אותו
ויגער ישוע ברוח הטומאה וירפא הנער
ויתנהו לאביו: מג וישתוממו כלם על
גדולת אלהים ובהתמהמם כלם על כל אשר
עשה ישוע ויאמר לתלמידיו: מד שימז
נא אתם את הדברים האלה באזניכם כי
עתיד הוא בן האדם להסגר בידי בני אדם:
מה והמה

מה והמה לא ידעו את הדבר הזה ויהי
 גסתר מהם ולא הבינו אותו ויראו לשאול
 לו על הדבר הזה: מו ותעל מזמה על לבם
 לשאול מי הוא הגדול בהם: מז וירא ישוע
 מחשבות לבם ויקח הילד ויעמד אותו אצלו:
 מח ויאמר אליהם כל מי יאסוף הילד כזה
 בשמי יאספני ואשר יאספני יאסוף את אשר
 שלהני כי אשר הקטון בכלכם הוא הגדול:
 מט ויען יוחנן ויאמר רבי ראינו איש מוציא
 הרוחות בשמך ונכלאנו כי לא בא עמנו:
 נ ויאמר אליו ישוע אל תכלאו כי אשר לא
 עלינו עמנו הוא: נא ויהי במלואות ימי
 עלותו וישם את פניו ללכת ירושלימה:
 נב וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל
 עיר בני שומרון להכין לו: נג ולא אספוחו
 כי פניו ללכת ירושלימה: נד ויראו תלמידיו
 יעקב ויוחנן את הדבר הזה ויאמרו אליו
 אדוני אם יש נפשך נאמר ותרד אש משמים
 ותאכל אותם כאשר עשה גם אליהו:
 נה ויפן ויגער בם לאמר לא ידעתם את
 הרוח אשר בכם: נו כי בן האדם לא בא
 לאבד נפשות כי אסלהושיע וילכו לכפר אחר:
 נז ויהי כלכתם בדרך ויאמר איש אחד אל
 ישוע אדוני אלך אחרריך באשר תלך:
 נח ויאמר

בשורה טובה

נח ויאמר אליו ישוע לשועלים יש להם
מחבואים ולעוף השמים קניהם ולכן אדם
אין לו מקום אשר יניח שמה את ראשו:
נט ויאמר ישוע אל איש אחר לך אחרי
ויאמר אדוני הנח לי ללכת בראשונה לקבור
את אבי: ס ויאמר אליו ישוע הנח למתים
לקבור את מתיהם ואתה לך לבשר מלכות
אלהים: סא ואחר אמר אליו אדוני אלך
אחריך אך הנח לי בראשונה לנשק ולצוות
לאשר כביתי: סב ויאמר אליו ישוע השולח
ידו למחרשה ומביט אהריו לא יצלח למלכות
אלהים:

פרק עשירי י

אחר הדברים האלה ויבחר הארון גם
שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים
בכל עיר ומקום אשר הוא עתיד היה לבוא
שמה: ב ויאמר אליהם הקציר רבו הפועלים
מעטים לכן התפללו לארון הקציר להוציא
פועלים לקצירו: ג לכו הנה אנכי שולח
אתכם כטלאים בין הזאבים: ד אל תשאו
עמכם לא כיס ולא תרמיל ולא נעלים ולא
תשאלו בשלום איש בדרך: ה בכל הבית
אשר תבאו בו אמרו בתחלה שלום לבית הזה:
ו ואם

ו ואם יהיה שסבן השלום אזינוח עליו שלומכם
 ואם אין ישוב אליכם: ז ותשבו בבית הזה
 ותאכלו ותשתו מאשר להם כי ראוי הוא
 הפועל לקבל שכרו ואל תלכו מבית לבית:
 ח ובכל עיר ועיר אשר תבאו שמה ויקבלו
 אתכם אכלו את אשר ישימו לפניכם:
 ט ורפאו החולים אשר בה ואמרו להם
 קרבה לכם מלכות אלהים: י ובכל עיר
 ועיר אשר תבאו שמה ולא יקבלו אתכם
 צאו החוצותיה ואמרו: יא גם את העפר
 אשר דבק בנו מעירכם נגער עליכם אך דעו
 כי קרבה אליכם מלכות אלהים: יב ואומר
 אני לכם כי לסרום ועמורה נחת תהיה בים
 הדין מעיר ההיא: יג אוי לך כורזין אוי לך
 בית צידה כי אם נעשו הגבורות האלה
 בצור וצידון אשר נעשו בכם מימים רבים
 ומשנים קדמוניות ישבו בשק ועפר ושבו:
 יד אך נחת תהיה לצור וצידון ביום הדין
 ממכם: טו ואת כפר נחום אשר עד למרום
 דוממת עד שאול תושלכי: טז כל אשר
 ישמע לכם ישמע אלי ובזכם בוזי וכוזי בזה
 את אשר שלהני: יז וישבו שבעים התלמידים
 בשמחה לאמר אדוני גם השדים נכנעו תחת
 ידינו בשמך: יח ויאמר אליהם ראיתי את
 השטן

F

השטן

בשורה טובה

השמן נופל מן השמים כמו ברכי: יט הנה
נתתי לכם שלטון לדרוך על הנחשים ועל
העקרבים ועל כל צבא האויב ומאומה לא
יזיק אתכם: כ אבל אל תשמחו על אודות
הדבר אשר רוחות הטומאה נכנעו מפניכם
כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם
בשמים: כא בעת ההיא עלין ישוע בלבו
ויאמר אודך אבי ארון השמים והארץ כי
הסתרתי את הדבר הזה מן החכמים ונבונים
וגלית אותו לעוללים אף אבי כי כן נרצה
לפניך: כב כלם נתנו לי מאבי ואיש לא
יודע מי הוא הבן כי אם האב או מי הוא
האב כי אם הבן ולאשר יחפוץ הבן לגלות:
כג ויען אל תלמדיו ויאמר להם לבדם
אשרי העינים הרואות את אשר אתם רואים:
כד כי אומר אני לכם כי נביאים רבים
ומלכים התאוו לראות אשר אתם רואים
ולא ראו ולשמוע אשר אתם שומעים ולא
שמעו: כה והנה איש אחד רב בתורה קם
ומנסה אותו לאמר רבי מה אעשה ואנחל
חיי עולם הבא: כו ויאמר אליו מה כתוב
בתורה ואיך אתה קורא: כז ויען ויאמר
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאורך ולרעך כמוך: כח ויאמר
אליו

אליו הטבת להשיב עשה זאת ותחיה :
 כט והוא רצה להצדיק את נפשו ויאמר אל
 ישוע מי הוא רעי: ל ויען ישוע ויאמר איש
 פלוני ירד מירושלים אל יריחו ויפול ביד
 הפריצים ויפשיטוהו ויכוהו וילכו להם
 ויעזבוהו כמו מת: לא ויקר מקרה והנה
 ירד כהן אחד בדרך הזה ויראהו ויעבור :
 לב ככה גם הלוי כבואו אל המקום הזה
 ויראויעבור: לג ושומרוני אחד הולך בדרך
 בא אליו וירא אותו ויכמרו רחמיו: לד ויקרב
 ויחבש פצעיו ויסך עליהם יין ושמן וירכיבהו
 על חמורו ויוליכהו אל המלון וישם לבו עליו:
 לה וממחרת הוציא שני דגרים ויתן לבעל
 המלון ויאמר לו שים נא לבך ועיניך עליו
 וכל אשר יותר מזה תוציא אשלם לך בשובי:
 לו ועתה אי זה הוא בשלושה האלה רע
 לאשר נפל ביד הפריצים: לו והוא אמר
 זה הוא אשר עשה עמו חסד ויאמר אליו
 ישוע לך ועשה גם אתה כמו כן: לה ויהי
 בלכתם ויבאו לקריה אחת ואשה אחת ושמה
 מרתא אספה אותו ביתה: למ ולה אחות
 ושמה מרים והיא יושבת לרגלי ישוע ושומעת
 את דבריו: מ ומרתא הרבתה לטרוח בשרת
 הרבה ותקם ותאמר רבי האינך משים לבך
 על

בשורה טובה

על זאת כי עזבתני אהותי לשרת לבדי אמור
נא לה לעזרני: מא ויען ישוע ויאמר לה
מרתא מרתא הרבית להרוד את כל החרדה
הזאת והתענית בענינים הרבה: מב אבל
אחת היא צריכה בחלק יפה בחרה מרים
אשר לא ילקח ממנרה:

פרק יא

ויהי במקום פלוני להתפלל בכלותו אמר
אליו אחד מתלמידיו אדוני למדנו להתפלל
כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו: ב ויאמר
אליהם אם תתפללו אמרו אבינו שבשמים
יתקדש שמך תבוא מלכותך יהי רצונך בארץ
כאשר בשמים: ג ארת לחמנו דבר יום
ביומו תן לנו בכל היום: ד וסלה לנו את
חטאותינו כי גם אנהנו סולחים לבעלי חובנו
ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצלנו מכל
דע: ה ויאמר אליהם מי בכם האיש אשר
לו אוהב ויבא אליו בחצי הלילה ויאמר לו
אנא אוהבי השאל לי שלושת ככרי לחם:
ו כי קרובי בא אלי מן הדרך ומאומה אין
בידי אשר אשים לפניו: ז וזה מבית יענה
ויאמר לו אל תיגעני כי הדלת סגורה וכני
עמי במטה לא אוכל קום ותת לך: ח אומר
אני

אני לכם אם לא יקום ויתן לו על כי אוהבו
 הוא יקום ויתן לו דיו על עזות פניו: ט ואני
 אומר לכם שאלו וינתן לכם בקשו ותמצאו
 דפקו ויפתח לכם: י כי כל אשר שואל
 יקח ואשר מבקש ימצא ולדופק יפתח: יא כי
 מי בכס האב אשר אם ישאל בנו ממנו להם
 והוא יתן לו אבן או דג ויתן לו נחש תחתיו:
 יב או אם ישאל ביציה ויתן לו עקרב:
 יג לכן אם אתם הרעים תרעו לתת מתנות
 מזכות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן
 רוח הקודש לאשר ישאלוהו: יד ויהי מוציא
 שד אשר היה אלם ובצאת השד וידבר
 האלם וישומו כל ההמון: טו אבל מקצת
 העם אמרו כי הוא מוציא הרוחות בבעל
 זבוב ראש השדים: טז ואחרים מנסים
 אותו ומבקשים ממנו אות משמים: יז והוא
 בראותו את מחשבותם אמר אליהם כל
 מלכות אשר ביניה מריבה תחרב וכית על
 בית תפול: יח ואם גם בין השמן מריבה
 איך תקום מלכותו כי תאמרו אשר אני מוציא
 הרוחות בבעל זבוב: יט ואם אני מוציא
 הרוחות בבעל זבוב בניכם כמה מוציאים
 אותם לכן המה ידונו אתכם: כ ואם אני מוציא
 הרוחות בעצבע אלהים אכן באה אליכם
 מלכות

בשורה טובה

מלכות השמים: כא אם איש גבור חגור
כלי מלחמתו יטורחצרו כלקניניויהיו בשלום:
כב ואם יבא איש גבור וחזק ממנו ויכבש
אותו אז ישא ממנו כל כלי מלחמתו אשר
בטה בהם ויחלק שלל: כג ואשר אין עמי
עלי הוא ואשר לא יאסוף עמי מפזר הוא:
כד אם יצא רוח הטומאה מן האדם אז
תתהלך בציות ותבקש מנוחה ולא מצאה
ותאמר אשב לביתי אשר יצאתי משם: כה
ותבא ותמצאנו מטואטא במטאטא ומפואר:
כו אז תבא ותקה לו שבע רוחות אחרות
רעות ממנה ותבאנה ותשכונה שמרה ותהי
אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו: כז ויהי
בדברו את הדברים האלה ותשא אשה אחת
בעם את קולה ותאמר אליו אשרי הכטן אשר
הרתך ואשרי השדים אשר ינקת: כח ויאמר
אבל אשרי השומעים דבר אלהים ושומרים
אותו: כט וכאשר נהר אליו המון רב ויחל
לדבר אליהם לאמר הדור הזה רע הוא
ומבקש אות ולא ינתן לו כי אם אורת יונה
הנביא: ל כי כאשר היה יונה אות לאנשי
נינוה כן יהיה בן האדם לדור הזה: לא מלכת
שכא תעמוד ביום הדין עם אנשי דור הזה
ותרשיעם כי באה מאפסי ארץ לשמוע חכמת
שלמה

שלמה והנה פה אשר יותר משלמה הוא:
 לב אנשי ניגוה יקומו עם הדור הזה ביום
 הדין וירשיעום כי שבו מרעתם על קריאת
 יונה והנה פה אשר יותר מיונה הוא: לג ואין
 איש ידליק נר וישם אותו בסתר או תחת
 הסאה כי אם על המנורה ישימנו למען יראו
 הנאים את האור: לד נר הגוף הוא העין
 ואם עינך תמה וישרה אזי כל גופך יהיה
 אור ואם עינך רעה גם כל גופך חושך יהיה:
 לה לכן השמר לך פן יהיה האור אשר בך
 חושך: לו כי אם יהיה כל גוף אור בלתי
 חלק מחושך אז כלו יהיה אור וכנוגה ברק
 יאיר אותך: לז ויהי בדברוי ושאל ממנו
 אחד מן הפרושים לאכול אתו בצחרים ויבא
 ויסב: לה וירא הפרוש את הדבר הזה ויתמה
 על אשר לארחץ ישוע את ידי קודם הסעודה:
 לט ויאמר הארון אליו עתה אתם הפרושים
 מטהרים כוס וקערה מחוץ ואשר בקרבכם
 מלא גזלה ורעה: מ הוי כסילים הלא אשר
 עשה את מחוץ גם אשר מבפנים הוא עשה:
 מא רק תנו צדקה מאשר יש בהן והנה הכל
 טהור לכם: מב אבל אזי לכם הפרושים
 המעשרים את מינתא ופיגס וכל מיני הירק
 ותעברו את משפט ואהבת אלהים הם
 לעשות

בשורה טובה

לעשות ואת אלה לא לעזוב: מן אוי לכם
הפרושים כי אהבתם לשבת בראש בבתי
הכנסת ולהישאל בשלום בשוקים: מן אוי
לכם הפרושים והסופרים החנפים כי אתם
כמו קברים הטמונים אשר לא נראו ובני
אדם הולכים עליהם ואינם יודעים: מה ויען
אחד מן הסופרים ויאמר לו רבי בדברך את
הדברים האלה גם אותנו אתה מחדף:
מן ויאמר ואוי גם לכם הסופרים כי תעמיסו
על האנשים משאות כבדות אשר לא יכלו
לשאת ואתם לא תגעו כבאחת מאצבעותיכם:
מן אוי לכם כי בניתם את קברי הנביאים
ואבותיכם הרגום: מה על כן מעידים
אתם ורוצים במעשי אבותיכם כי המה
הרגום ואתם בונים קבריהם: מט על
כן גם חכמת אלהים אמרה אשלח להם
נביאים ושליחים וירדפו מקצתם ויהרגו
אותם: נ למען ידרש מן הרור הזה דם
כל הנביאים הנשפך מכריאת עולם:
נא מדמי הבל עד דמי זכריה הנהרג בין
המזבה ובין העזרה אמנם אומר אני לכם
דרוש ידרש מדור הזה: נב אוי לכם
הסופרים כי לקחתם לכם את מפתח
הבינה אתם לא בקשתם לבוא שמה ואשר
מבקשים

על פי לוקאס יא יב כה

מבקשים לבוא שמה תכלאום: נג וזכברו
אליהם את הדברים האלה ויאיצו ויפצרו
בו המופרים והפרושים ויציקו לו מאוד
ויקשו לשאול לו על דברים הרבה: נד ויצפו
לו ויבקשו לאחוז דבר מפיו למען הלשין אותו:

פרק יב

ויהי כאשר נאספו רבבות עם עד אשר
דמס איש את דעהו ויחל לדבר אל תלמידיו
לאמר בראשונה השמרו לכם משאור
הפרושים אשר היא ההנופה: ב כי אין
דבר נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר
לא יודע: ג לבן כל אשר דברתם בחושך
באור ישמע ואשר דברתם בחדרים אל
האוזן יקרא על הגנות: ד ואני אומר לכם
אוהבי אל תיראו את אלה ההורגים את
הגוף ואהריבן אין לאל ידם לעשות מאומה:
ה אבל אני אראה אתכם את מי תיראון
אותו תיראו אשר יש לאל ידו אחר המיתו
להשליך גם אל גיהנום אמנם אומר אני
לכם אותו תיראו: ו הלא חמשה צפרים
נמכרו בשני אסרום ולא ישכח אחד מהם
לפני אלהים: ז וגם שערות ראשכם
כלם נמנו לבן אל תיראו כי טובים אתם
מצפרים

G

מצפדים רבים: ח ואומר אני לכם כל אשר
יודה בי לפני האנשים בו גם בן האדם יודה
לפני מלאכי אלהים: ט ואשר יכחש בי
לפני האנשים בו יכחש גם בן האדם לפני
מלאכי אלהים: י ולכל אשר ידבר דבר
על בן האדם ונסלה לו ולאשר יגדף את רוח
הקדש לאיסלה לו: יא וכאשר יוליכו אתכם
לפני הקהל ולפני ראשי העם ולשלטונים
אל תדאגו איך ומה תענון להצדיק אתכם
או מה תדברו: יב כי רוח הקדש תלמדכם
בשעה ההיא את אשר תדברו: יג ויאמר
אליו אחד מתוך העם רבי אמוד לאחי ויחלק
נחלת אתי: יד ויאמר אליו אנוש מי שמני
שופט עליכם או מחלק: טו ויאמר אליהם
ראו והשמרו לכם מבצע כי לא על יתרון
קניניו יהיה אדם: טז ויאמר אליהם את
המשל הזה איש אחד היה עשיר ושדהו עשה
לו תבואה הרבה: יז ויאמר בלבו לאמר
מה אעשה כי אין לי עוד מקום לאסוף תבואתי
שמה: יח ויאמר זאת אעשה אהרום אסמי
ואבנה גרולים מהם ואאסוף שמה כל תבואתי
ומיטב תנובתי: יט ואומר לנפשי יש לך כל
טוב נפשי הרבה עד למאוד אשר הונח לשנים
רבות נוחי אכלי שתי והתענגי: כ ויאמר
אליו

אליו אלהים הנבל כזה הלילה יגשו נפשך
 ממך ולמי יהיו אלה אשר צברת: כא כן
 הוא לכל האוצר לו אוצרות ולא באלהים
 הוא עשיר: כב ויאמר אל תלמדו לכן
 אומר אני לכם אל תדאגו לנפשותיכם מה
 תאכלו ולא לגוף מה תלבשו: כג יקרה היא
 הנשמה יותר מן המזון והגוף יותר מהכנר:
 כד הביטו וראו העורבים כי לא יורעו ולא
 יקצרו ואין להם לא אסס ולא גורן ואלהים
 מכלכל אותם והלא יקרים אתם יותר מעופות:
 כה ומי בכס אם ידאג יוכל להוסיף אמרה
 אחת על קומתו: כו לכן אסל אתוכלולעשות
 אתהדבר הקטן למה תדאגו לדברים אחרים:
 כז הביטו בשושנים איך המה צומחים אינם
 עומלים ואינם טווים ואומר אני לכם כי גם
 שלמה בכל יקרו ובכל כבודו לא היה מלובש
 כאחד מהם: כח ואסככה מלביש את עשב
 השדה אשר היום בשדה ומחר ישולך אל
 התנור אף כי אתכם קטני אמונה: כט ואתם
 אל תשאלו מה תאכלו או מה תשתו ולבבכם
 אל ינוע ואל יסער: ל כי את כל אלה גויי
 הארץ מבקשים ואביכם יודע כי זה מהסורכם
 אשר תחסרו לו: לא אבל בקשו בראשונה
 את מלכות אלהים ונוספו לכם כל אלה:
 לב אל

בשורה טובה

אל תירא עדר קטון כי רצה אניכם לתת
לכם את המלכות: לן מכרו קניניכם ותנו
צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר
בשמים אשר לא יכלה ולא יבא שמרה גנב
ועש לא יאכלנו כי במקום אשר הוא אוצרכם
שמה יהיה גם לבבכם: לה מתניכם יהיו
חגורים ונרותיכם מדולקות: לו ותהיו דומים
לעבדים המחכים לאדונם מתי ישוב מן
ההתונה למען יפתחו לו ברגע אם יבאו יתדפק
על הפתה: לו אשרי העבדים האלה אשר
ימצאם האדון שוקדים אם יבא אמנם אומר
אני לכם כי יחגור מתניו ויושיבם במסבה
ויקרוב וישרתם: לח ואם יבא באשמורה
השנית או באשמורה השלישית וימצאם כן
אשרי העבדים האלה: לט וזאת תדעו כי
אם ידע בעל הבית באי זו שעה יבא הגנב
אך שקוד ישקוד וללא יתן לחפור ביתו:
מ ואתם תהיו עתידים כי בשעה אשר לא
תחשבו בוא יבא בן האדם: מא ויאמר כיפא
אדוני האלינו אמרת את המשל הזה או אל
כל העם: מב ויאמר אדוני מי הוא זה עבד
אמוניס וחכם אשר יפקידהו אדוני על עבודתו
לתת להם חוקם בעתו: מג אשרי העבד
אשר ימצאנו אדוניו עושה כן בבואו:
מד באמת

מר באמת אומר אני לכם כי יפקידו על
 כל אשר לו: מה ואם אמור יאמר העבד
 שהוא בלבו בושש הוא ארוני לבוא ויחל
 להכות העבדים והשפחות ולאכול ולשתות
 ולשכור: מו אזיבא ארוני העבד ההוא ביום
 אשר לא חכה ובשעה אשר לא ידע וישסעו
 וישים חלקו עם הבוגרים: מז והעבד היודע
 רצון אדוניו והוא לא נכון ולא עושה כרצונו
 יוכה הכות רבות: מה ואשר לא יודע ועושה
 דבר הכות מעט יוכה וכל אשר נתן לו הרבה
 גם הרבה יבוקש ממנו ואשר הפקידו בידו
 הרבה יותר יגשו ממנו: מט באתי להשליך
 אש על הארץ ולו ותוקד מעתה: נ אך
 טבילה לי להטבל ומה מאוד צר לי עד כי
 תכלה: נא החושבים אתם כי באתי לתת
 שלום בארץ לא אומר אני לכם כי אם ריב:
 נב כי מעתה יהיו חמשה בכית אחד נחלקים
 שלשה על שנים ושנים על שלשה: נג כי
 יחלק אב על בנו ובן על אביו אם על כתה
 ובת על אמה חמות על כלתה וכלה על
 חמותה: נד ויאמר אל העם אם תראו את
 העני עולה ממערב או תאמרו יבא גשם ויהיה:
 נה ואם תראו הרוח נשבה מנגב תאמרו חום
 יהיה ויהי: נו החנפים את פני הארץ
 והשמים

והשמים תדעו להבחין ולהכיר ומדוע לא
 תבחינו העת ההיא: נו ולמה לא תדעו גם
 אתם להבחין את הישרה מלבכם: נה כי
 אם תלך עם איש ריבך אל האלהים כעורך
 בדרך וראה להנצל ממנו פן יזליכך אל השופט
 והשופט יסגירך אל השומר והשומר ישליך
 אותך אל בית הכלא: נט ואמר אני לך
 כי לא תצא משם עד כי תשלם פרוטה
 אחרונה:

פרק יג

ויהיו עמו אנשים בעת ההיא ויגידו לו
 על דבר אנשי הליל אשר ערב פילאטוס
 המס עם דם זבחים: ב ויען ישוע ויאמר
 אליהם החשבים אתם כי בני גליל האלה
 רשעים היו מכל הגלילאים על אשר סבלו
 זאת: ג לא כן אמר אני לכם כי אם לא
 תשובו מדרכיכם הועדה כלכם כמו כן
 תאבדו: ד או השבים אתם כי שמנה
 עשר אנשים אשר נפל עליהם המגדל
 בשילה ויתרגם המה רשעים היו יותר מכל
 האנשים הישבים בירושלים: ה לא כן
 אמר אני לכם כי אם לא תשובו כלכם
 כמהם תאבדו: ו ויאמר את המשל הזה
 איש

איש אחר היה ולו-תאנה שתולה בכרמו
 ויבא לבקש-בה פרי ולא מצאה: ז ויאמר
 אל-הכורם הנה זה-שלש שנים אשר-באתי
 לבקש פרי בתאנה הזאת ולא מצאתי כרת
 תכרת אתה ולמה תשהית גם את-הארמה
 חנם: ח ויאמר אליו הכורם אדוני הנח-
 נא ליה אף-השנה הזאת עדיכי אחפר
 סביבותיה ואשליך עליה זבל: ט אסיהיא
 תעשה פרי ואסל-אז תכרת אתה: י וילמד
 בבית הכנסת בשבת: יא והנה אשה אחת
 ובה רוח אחלה משמנה-עשרה שנה ותהי
 כפופה ולא-יכלה להתעודד ולהוף: יב
 ויראה ישוע ויקרא-לה אליו ויאמר אשה
 תרפאי מהליך: יג וישם עליה את-ידו
 ומיד התועדה ותהלל את אלהים: יד
 ויען ראש הכנסת והוא כועס על-אשר-רפא
 ישוע ביום השבת ויאמר אל-העם ששרת
 ימים הם אשר-תעשה בהם מלאכה ובאלה
 הימים באו והרפאו ולא-ביום השבת: טו
 ויען-לו הארון ויאמר החנף הלא כל-איש
 ואיש בכנס מתיר שורו וחמרו בשבת מאבוס
 ויוליכו להשקותו: טז ואיך בת-אברהם
 הזאת לא-תתה מאסוריה ביום השבת אשר-
 אסרה השטן זה-שמנה-עשרה שנה: יז
 וכדברו

וכדברו את הדברים האלה ויבשו כל אויביו
 וישמח כל העם על כל המעשים הנוראים
 אשר עשה: יח ויאמר מלכות אלהים
 למה רומה היא ולמה אדמה אתה: יט
 רומה היא לגרגיר חרדל אשר לקח אתו
 איש וישליכהו אל גנתו ויגדל ויהי לעץ גדול
 ועוף השמים ישכנו בענפיו: כ ויוסף לאמר
 למה אדמה מלכות אלים: כא רומה היא
 לשאר אשר תקהו האשה ותטמנהו בשלש
 סאים קמח עד כי יכלו יחמין: כב ויתהלך
 בעדים ובכפרים וילמד את העם ויסע
 ירושלימה: כג ויאמר אליו איש אחד
 אדוני המעטים יהם הנושעים: כד ויאמר
 התחזקו והתאמצו אוצו והלחמו בבחיל
 לבא שער צר כי אמר אני לכם כי רבים
 יבקשו לעלות ולא יוכלו: כה כי מאז
 אשר יבא קם בעל הבית ויסגר את הדלת
 תחלו אתם לקום בחוץ ולהתדפק על הפתח
 לאמר אדוני אדוני פתחנא לנו ויענה ויאמר
 לכם לא ידעתי אתכם מאין אתם: כו אז
 תחלו לאמר אכלנו וישתינו לפניך וברחובתינו
 למדת: כז והוא יאמר אמר אני אליכם
 לא ידעתי אתכם מאין אתם סורו ממני כל
 פעלי און: כח שמה יהיה בכי וחירוק שנים
 כאשר

יחזק

כאשר תראו את אברהם ואת יצחק ואת
 יעקב וכל הנביאים במלכות אלהים ואתם
 תהיו משלכים החוצה: כט ויבאו ממזרח
 וממערב ומצפון ומדרום וישבו במלכות
 אלהים: ל והנה האחרונים יהיו ראשונים
 והראשונים יהיו אחרונים: לא כיום ההוא
 באו אנשים מפרושים ויאמרו אליו צא ולך
 לך מפה כי הרדום מבקש להרגך: לב
 ויאמר אליהם לכו ואמרו לשועל הזה הנה
 אני מוציא את הרוחות ופואות אני עשה
 היום ומחר וביום השלישי אכלה: לג אך
 אהלך הלוך ונסוע היום ומחר וממחרתו כי
 לא יעשה כן אשר יומת נביא מהוי' לירושלים:
 לד ירושלם ירושלם ההורגת את הנביאים
 וסוקלת הנשלחים אליך כמה פעמים כבר
 רציתי לקבץ בניך כאשר מקבצת התרנגולת
 את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם: לה
 הנה ביתכם חרבה ישאר לכם כי אמר אני
 לכם כי לא תראני עד בא העת אשר תאמרו
 בו ברוך הבא בשם יהוה:

פרק יג

ויהי כבוא ישוע לבית ראש הפרושים
 לאכל לחם בשבת והמה שררו עליו: ב והנה
 איש H

בשורה טובה

איש אחד לפניו והוא חולה בחלימים: ג
 ויען ושוע ויאמר אל הסופרים ואל הפרושים
 לאמר המותר הוא הלהפא בשבת: ד
 והמרה החשו ויחזקבו וירפאהו: ה ויען
 ויאמר אליהם מי ככם אשר אסיפל שורו
 או חמורו בכור ולאוי יעלהומיד ביום השבת:
 ו ולא יכלו לענותו על זאת דבר: ז וידבר
 אל הקראים את המשל הזה בהתבוננו כס
 כי בחרו משבות ראשונות ויאמר אליהם:
 ח כיתקרא אלה משתה אל תשב במשב
 הראשון פן איש נכבר ממך הוא קרוי
 כמרכן: ט ויבא אשר קרא אותך ואתו
 ויאמר לך קום ותן לזה מקומך ואז תקח
 מקום התחתון כבושה וכלמה: י כי
 אסתקרא לך ושב במקום האחרון ואסיבא
 אשר קראך ויאמר אליך אהבי עלה למעלה
 ואז יהיה לך כבוד לפני כל היושבים אתך
 במסבה: יא כי כלהמתעלה ושפל
 והמשתפל יעלה: יב ויאמר לאשר כי
 תעשה משתה בעהרים או בערב אל תקרא
 את אהביך או את אחיך ולא קרוביך ולא
 שכניך ולא עשירים למען יקראוך גם הם
 ויהי לך גמול: יג כי אסתעשה משתה
 קרוי תקרא את העניים ואת החולים
 והפסחים

והפסחים ועורים: יד ואשריך כי לא-
 להם לשלם לך וישלם לך בתחיית הצדיקים:
 טו וישמע אחד מן המוסבים את הדברים
 האלה ויאמר אליו אשרי אשר יאכל לחם
 במלכות אלהים: טז ויאמר אליו ישוע
 איש אחד עשה משתה גדול ויצו לקרא
 לרבים: יז וישלח את עבדו לעת המשתה
 לאמר אלה קרואים באו כי הכל מוכן: יח
 ויחלו כלם כאחד להתנצל ויאמר אליו
 הראשון את השדה קניתי ואצא יצא ואראהו
 תפל-נא תחנתי לפניך ואל ותחשב-לי זאת
 עון: כ וזה אמר חמשת צמדי בקר קניתי
 ואלך לבקרום תפל-נא תחנתי לפניך ואל-
 תחשב-לי זאת עון: וזה אמר אשה לקחת
 ולכן לא-אוכל לבא: כא וישב העבר ויגד
 לאדוניו כדברים האלה ויהראף בעל-הבית
 ויאמר לעבדו מהר וצא אל השוקים ואל-
 רחובת העיר והביא-פה את העניים ואת
 הנכים את העורים ואת הפסחים: כב ויאמר
 העבד אדוני נעשה כאשר צוית והן עוד
 מקום: כג ויאמר לו אדוניו צא אל הדרכים
 ואל הגררות ופצר באנשים לסוד אלי למען
 ימלא ביתי: כד כי אמר-אני לכם כי איך
 איש מהקרואים האלה יטעם משתי: כה
 וילכו

בשורה טובה

וילכו עסרוב עם-ישוע ויפן ויאמר אליהם:
כו איש איש אשר-יבא אלי ולא-ישנה
את-אביו ואת-אמו ואת-אשתו ובניו ואחיו
ואחיותיו וגם את-נפשו לא-יוכל להיות
תלמידי: כז ואשר לא-ישא עליבו ויבא
אחרי לא-יוכל להיות תלמידי: כח כי
מי-נכם הרוצה לבנות מגדל ולא-ישב
בתהלה ומחשב את-הוצאותיו היש לו
לכלותו: כט פן-לא-יוכל לכלותו אחר-
שימו את-יסודו וכל-הרואים ילעיגו לו: ל
לאמר האיש הזה החל לבנות ולא-יכל
לכלותו: לא או מי-הוא המלך ההלך
להלחם עם-מלך אחר ולא-ישב בתהלה
ומתיעץ היכל להפגיעו ברבכה אשר-יבא
עליו ברבותים: לב ואם-לא בעודנו
רחוק ממנו ישלח מלאכים לבקש שלום:
לג כן כל-איש ואיש בכם אשר לא-יעזב
כל-קנינו לא-יוכל-להיות תלמידי: לד
המלח דבר טוב הוא ואם יתפל במה ימלח:
לה לכל לא-יצלח לא-לארץ ולא לזבל כי-
אם להשליכו החוצה: לו האיש אשר-לו
אזנים לשמע ישמע:

על פי לוקאס טו

פרק טו

ויקדבו אליו כל-המוכסים והרשעים
לשמע אותו: ב זילנו עליו הפרושים
והסופרים לאמר כי מקבל את הרשעים ואוכל
עמם: ג ויאמר אליהם את-המשל הזה
לאמר: ד אי בכם האיש אשר-לו מארה
צאן ויאבדו אחד מהם ולא יעזב את-התשעים
ותשע במדבר יולך אחר האבד עד-כי ימצאנו:
ה ואסימצינו ישים אתו על-כתפיו וישמח:
ו ובבאו אל-ביתו יקרא לאהביו ולשכניו
ויאמר אליהם שמחו אתי כי-מצאתי את-
כבשי האובד: ז אמר אני לכם כי כן
תהיה שמחה בשמים על-רשע אחד השב
מרשעתו מתשעים-ותשע צדיקים אשר אינם
צדיקים לתשובה: ח או אי-זו-היא האשה
אשר לה עשרה זווים ואס-תאבד ולא-תדליק
נר וטאטאה את-ביתה במטאטא ותחפש
חפש מחפש עד-כי תמצאנו: ט ואס-
תמצאנו אז תקרא לאהבותיה ולשכונתיה
לאמר שמחנה אתי כי-מצאתי הוזי אשר
אבדת: י אמר אני לכם כן תהיה שמחה
לפני מלאכי אלהים על רשע אחד השב
מרעתו: יא ויאמר שני בנים היו לאיש
אחד:

H 3

בשורה טובה

אחר: יב ויאמר הצעיר לאביו אבי תן
 לי את הנחלה אשר תבא בחלקי ויחלק
 להם את הנחלה: יג ואחרי ימים מעטים
 ויאסף בן הצעיר את כל נכסיו וילך ויסע
 אל ארץ רחקה ושם פזר כל הונו כזולל:
 יד וכאשר הזיל כתכל אשר לו ויהי רעב
 חזק בארץ ההיא ויחל לחסר: טו וילך
 וירבק באיש מיושבי הארץ ההיא והוא שלח
 אתו אל שדותיו לרעות את חזירים: טז
 ויתאו תאוה למלא את בטנו מן החרוגים
 ואיש לא נתן לו: יז וישב אל לבו ויאמר
 כמה שכירים לאבי אשר יש להם לחם
 די והותר אכר פה ברעב: יח אקום נא
 ואלך אל אבי ואומר לו אבי הטאתי ליהוה
 נלך: יט ולא דראוי אני להקרא בנך עשה
 אותי כאחד שכיריך: כ ויקם ויבא אל
 אביו ובעודנו רחוק ממנו ויראהו אביו ויכמרו
 רחמיו וירץ ויפל על צואריו וישקוהו: כא
 ויאמר הבן אליו אבי הטאתי לפני אלהים
 ולפניך ולא דראוי אני להקרא בנך: כב
 ויאמר האב אל עבדיו מהרו והוציאו את
 אדר הראשון והלבישו ותנו את הטבעת
 על ידו ונעלים על רגליו: כג וקחו את
 עגל מרבק ושחטו אותו ונאכל ושתה ונשמח
 ונטיב

ונטיב לבנו: כד כי־זה בני מת היה ויהי
 ואובר וימצא ויחלו לשמח: כה ויהי בנו
 הגדול בשדה ויבא ויקרב אל־הבית וישמע
 את־קול השיר ומחלות: כו ויקרא לאחד
 מהנערים וישאל מה־זאת: כז ויאמר
 אליו בא אחיך וישחט אייך את־עגל מרבק
 על־ראותו אס־פניו בשלום: כח ויחר
 אפו וימאן לבא אל־הבית ויצא אליו אביו
 ויתחנן־לו: כט ויען ויאמר לאביו הנה
 זה־כמה שנים עבדתיך וכל מצותיך לא־
 עברתי ולא־נתת לי גדי עדים לשמח עם־
 רעי: ל אבל בבא־בנך הזה אשר־בלע
 עם־הזונות כל־הונו שחמת לו עגל הבריא:
 לא ויאמר לו בני בכל־עת עמדי וכל
 אשר־לי לך הוא: לב היה לשיש ולשמח
 כי־זה אחיך מת היה ויהי ואבר וימצא:

פרק טו

ויאמר אל־תלמידיו איש אחד היה
 עשיר ולו רב בית אשר־דבתו רעה באה
 לפניו כי־פזר את־קניניו: ב ויקרא אותו
 ויאמר אליו מה־זאת אנכי שמע עליך תן
 חשבון מן־פקדתך כי־לא־תוכל להיות
 עוד רב ביתי: ג ויאמר הפקיד הזה בלבו
 מה

מזמור

בשורה טובה

מה אעשה הנה ארוני יעבירני מן פקדתי
 לא אוכל להפר ואבוש לשאל: ד יודע
 אני מה אעשה למען יאספו אותי האנשים
 לבתיהם אס-אוסר מן בני: ה ויקרא לכל-
 אחד מבעלי-חוב ארוניו לברו ויאמר לראשון
 כמה אתה חייב לארוני: ו ויאמר מאתי
 כתי שמן ויאמר קח-כתב הכך ושכ-מהר
 וכתב חמישים בתים: ז ואחר-יכן ואמר
 לאחר וכמה אתה חייב ויאמר מאת כרדי חטים
 ויאמר קח אנרתך וכתב שמנים: ח וישב
 האדון את-רבה בית העול על כיהשכיל
 לעשת כי בני העולם הזה חכמים המה
 בדרותם מבני האור: ט ואני אמר לכם
 עשו-לכם אהבים בממון שקר למען יקבלו
 אתכם במשכני עולם אסתחסרו: י הנאמן
 בדבר קטן גם בדבר גדול נאמן הוא ואשר-
 אין נאמן בקטן גם בגדול אינו נאמן: יא ואם
 לא הייתם נאמנים בממון שקר מי יפקיד אתכם
 אמרת יב ואם לא נאמנים אתם באשר
 לא לכם מי יתן לכם את אשר לכם הוא:
 יג אין עבד יכול לעבד שני אדונים כי או
 אחד ישנא וארת אחר יאהב או ידבק
 בזה ואחר יבו בן לא תוכלו לעבד את יהוה
 ואת הממון: יד וישמעו הפרושים את כל
 הדברים

הרברים האלה והמה אהבי מנין המה
 וילעוגו עליו: טו ויאמר להם אתם הם
 המצטרקים לפני האנשים ואלהים ידע
 לבבכם כי כל רם וגבה בעיני האנשים
 תועבה הוא לפני אלהים: טז התורה
 והנביאים עד יוחנן אבל מאז מלכות אלהים
 מתבשרת וכל המתאמץ לעלות בה יבא בה:
 יז כי נקל הוא לעבור שמים וארץ מנפור
 קיץ אחר מן התורה: יח המשלח את אשתו
 ולקח אחרת נאף הוא ולקח גרושה מאישה
 נאף הוא: יט איש אחד היה עשיר ולבוש
 שש בוי ואגמן וימשך את בשרו יום בבל
 תענוגי בני אדם: כ ויהי עני אחד ושמו
 אלעזר והוא שכב לפני שערו מלא שחיז:
 כא ויתאו לשבע נפשו מן הפירורין הנופלים
 משלחן העשיר ואין איש נתן נתנם לו
 והכלבים באים וולקקים שחינו: כב ויהי
 במורת העני וישאחו המלאכים אל חיק
 אברהם וימת גם העשיר ויקבר: כג
 וכהיותו בשאל בהבלים וצירים וישא את
 עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת אלעזר
 בחיקו: כד ויצעק ויאמר אברהם אבי
 רחם נא עלי ושלח את אלעזר למבל את
 ראש אצבעו במים ויקרר לשוני כי נענית
 עד

בשורה טובה

עד מאד כלהבה הזאת: כה ויאמר לו
אברהם בני זכר אשר קבלת טובתך בחיך
ואלעזר קבל רק רע ועתה הוא נחם ואתה
נענית: כו (ועל כל) זאת פחת גדול
בינינו וביניכם עד אשר החפצים לעבור מפה
אליכם לא יכלו ואין משם יכלו לעבור אלינו:
כו ויאמר העשיר שואל אני ממך אבי אשר
תשלחהו אל בית אחי: כח כי ישולי
חמשה אחים למען יעיד בהם למען לא
יבאו גם המה אל מקום הצירים הזה: כט
ויאמר לו אברהם יש להם תורת משה
והנביאים אותם ישמעו: ל ויאמר לא כן
אברהם אבי כי אם יבא אליהם איש אחד
מן המתים אז ישובו מרעתם: לא ויאמר
אליו אם לא ישמעו לתורת משה ולנביאים
גם כי יקום איש מן המתים לא יאמינו:

פרק יז

ויאמר אל תלמידיו לא יהיה אשר יבאו
מבשולים ואוי לזה אשר יבאו בו (בידו):
ב טוב לו כי יתלה רחם בצוארו וישלך אל
הים מהכשיל אחד מהקטנים האלה: ג
השמרו לנפשותיכם אם יחטא בך אחיך הוכת
תוכיחו אם ישוב ונחם תמחל לו: ד ואם
שבע

שבע ביום יחטא בך ושבע ביום ישוב אליך
 לאמר לאמר נחמתי (תמחל) לו: ה ויאמרו
 השלוחים אל האדון הוסיף לנו את האמונה:
 ו ויאמר האדון אם יש לכם אמונה כגרגיר
 החרדל ותאמרו לשקמה חזאת התעקרי
 והשתלי בים ותשמע לכם: ז מי בכס אשר
 לו עבד חרש או רועה ואם יבא מן השדה
 יאמר לו מהר ולך ושב לאכול: ח הלא
 יאמר לו הכן את אשר אוכל בערב הגר
 מתניך ושרתני עד כי אוכל ואשתה ואחרי
 כן תאכל ותשתה גם אתה: ט אם יקדם
 את פני עבד ההוא בתודה על עשותו את
 אשר צוהו אומר אני לא: י כן גם אתם
 אם עשיתם את כל אשר צויתם אמרו עבדים
 אנחנו אשר אין בהם מועיל עשינו אשר
 עלינו לעשות: יא ויהי בלכתו ירושלימה
 ויעבור בתוך גבולי שומרון וגלילה: ב וכבואו
 אל כפר אחד ויפגעו בו עשרה אנשים
 מצורעים העמדים מרהוק: ג וישאו את
 קולם לאמר ישוע רבינו חננו: ד ויראם
 ויאמר להם לכו והראו אל הכהנים ויהי
 בלכתם ויטהרו: טו ואחד מהם בראותו כי
 נרפא הוא וישב ויגדל ליהוה בקול גדול: טז
 ויפל על פניו לפניו רגליו להודות לו והוא
 שמרוני:

בשורה טובה

שמרוני : יז זיען ישוע ויאמר הלא עשרה
אנשים נטהרו ואים איפה תשעה : יח ולא
נמצא איש אשר ישוב ויתן כבוד לאלהים
כי אם הנכרי הזה : יט ויאמר לו קום ולך
לך כי אמונתך הושיעה לך : כ וישאלהו
הפרישים לאמר מתי תבא מלכות אלהים
ויען ויאמר להם לא תבא מלכות אלהים
למראה עינים : כא ולא יאמרו הנה פה
היא הנה שם היאכי הנה בתוככם מלכות
אלהים היא : כב ויאמר אל תלמידיו
הנה ימים באים אשר תתאוו לראות את יום
אחד מימות בן האדם ולא תראו : כג ויאמרו
לכם הנה פה הוא הנה שם הוא לא תלכו
ולא תבאו אחריהם : כד כי כאשר יברק
הברק מן השמים ונגה על כל אשר תחתיו
כן יהיה בן האדם ביזמו : כה אבל עליו
לשאת כתחילה חליים ולסל מכאובים
רבים ולהנגש ולהערות את נפשו למורת
ולחמאס מן הרוד הזה : כו וכאשר היה
בימי נח כן יהיה בימי בן האדם : כז כי
בימי נח אכלו ושתו נשאו להם נשים ונתנו
את בנותיהם לאנשים עד עצם היום אשר בא
נח אל התיבה ויבא המבול ויאבד כלם :
כח וכמו בן כאשר היה בימי לוט אכלו ושתו
וקנו

וקנו ומכרו שתלו ובנו: כט וביום ההוא
 אשר יצא לוש מסרום המטיר יהודה איש
 וגפרית משמים ויאמר כלם: ל כמו בן
 יהיה ביום אשר יגלה בו בן האדם: לא
 ביום וכעת הדיא אם יהיה איש על הגג
 וכליו בבית אל ירד לשאת אותם ואשר בשדה
 כמו בן אל ישוב לקחת אותם ואשר בשדה
 כמו בן אל ישוב לאשר אחור: לב זכר
 תזכרו את אשת לוש: לג כי אשר יבקש
 להושיע להחיות את נפשו יאבדנה ואשר
 יאבד נפשו יושיענה יחינה: לד אמר אני
 לכם כלילה ההיא שנים יהיו במטה אחת
 אחד ינצל ואחד יעזב: לה שתינשים
 תחינה טחנות יחדו אחת תנצל ואחרת תעזב
 שנים יהיו בשדה אחד ינצל ואחד יעזב:
 לו ויענו ויאמרו לו אדוני איה ויאמר להם
 במקום אשר הוא הפגר שמה יאספו הנשרים:

פרק יח

ויאמר אליהם את המשל הזה להודיע
 להם כי להתפלל תמיד בכל עת ולא
 להתרפות לאמר: ב שופט אחד הויה
 בעיר אחת את יהוה לא ירא וגם בוש לא
 יבוש מפני האנשים: ג ותהי אלמנה אחת
 בעיר

הח

בשורה טובה

בעיר ההיא ותבא אליו ותאמר נקום את
נקמתי מאיש ריבוי: ד וימאן לשמע בקול
דבריה ימים רבים ואחרי כן אמר בקרבו כי
אין יראת אלהים כי ואין בושה מפני
האנשים: ה אבל על הלאותי האלמנה
ההיא אקום את נקמתה פן תבא לנצח ותציק
לי: ו ויאמר אדוני שמעו נא אשר אמר
השפט הזה העול: ז ואיך לא יקום אלהים
את נקמת בחיריו חצועקים אליו יום ולילה
ויאריך להם אפו: ח אמר אני לכם כי
במהרה יעשה את נקמתם אך כבוא כן
האדם הימצא אמונה בארץ: ט ויאמר
את המשל הזה על האנשים הבוטחים בנפשם
כי צדיקים המה ויבזו לאחריהם: י שני
אנשים עלו אל ההיכל להתפלל אחר פרוש
ואחד מוכסן: יא ויעמד הפרוש ויתפלל
בלבו כדברים האלה אודך אלהי כי לא אני
כשאר אנשים גולנים עולנים נואפים או כמו
המוכסן הזה: יב צמתי פעמים בשבועת
ומעשר את כל אשר לי: יג וממוכסן קם
ומרחוק וגם בוש ונכלם להרים את עיניו
למרום כי אם הבה על לבו ויאמר חנני
אלהים חנני כי חוטא אני (חטאתי לך):
יד אמר אני לכם כי זה ירד לביתו נצדק
מזה

על פי לוקאס יח לו

מזה כי כל המת רומם ישפל והמשתפל
ירום: טו ויקריבו אליו גם את הילדים
לשית ידיו עליהם ויראו התלמידים ויגעו
בם: טז ויקרא להם ישוע ויאמר הניחו
לילדים לבא אלי ואל תכלאום כי לאשר
כמהם מלכות אלהים הוא: יז אמנם
אמר אני לרם כל אשר לא יקבל מלכות
אלהים כילד לא יבא בה: יח וישאלהו
אחד מן הראשים לאמר מורה הטוב מרה
אעשה ואנחל היי עולם הבא: יט ויאמר
אליו ישוע ומדוע תקרא אותי טוב כי ואין
תובכי אם אלהים אחד: כ ידעת את
המצות לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא
תענה עד שקר כבר את אביך ואת אמך:
כא ויאמר כל אלה שמרתי מנעורי: כב
וישמע ישוע זאת ויאמר דבר אחד חסר לך
מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך
אוצר בשים ולך ובה אחרי: כג ויהי
בשמעו את הדברים האלה ותתעצב רוחו
ותעצב כי מאוד עשיר היה מאוד: כד וירא
ישוע כי ויאמר מה מאוד קשה הוא כי יבואו
העשירים במלכות אלהים: כה כי נקל
לעבר הגמל בער חר המחט מבנה עשיר
במלכות אלהים: כו ויאמרו השמעים
ומי

ומי יכרל להושע: כז ויאמר להם אשר
 בלתי יכלת לאי אפשר יפלא מן האנושים
 לא יפלא מהוה: כח ויאמר כיפא הגה עזבנו
 הכל (ונבא) ומלאנו אחריו: כט ויאמר
 אלהים אמנם אמר אני לכם כי אין איש עזב
 בית או אב ואם או אחים או אשה ובנים
 בעבור מלכות אלהים: ל אשר לא יקבל
 הרכה מזה בעולם הזה וחי העולם בעולם
 הבא: לא ויקח ישוע את השנים עשר
 ויאמר אליהם הנה אנחנו עולים ירושלימה
 ויכלו כל הדברים הכתובים על ידי הנביאים
 על בן האדם: לב כי יסגר בידי הגוים
 וישחקו וילעגו עליו ויהי פוהו וירקו בפניו: לג
 ויכהו ויהרגו וביום השלישי יקום: לד והמה
 לא הבינו באחד מכל הדברים האלה ויהי
 הדבר הזה נסתר מהם ולא הבינו את אשר
 דבר אלהים: לה ויהי בקרב אל ירחו
 וישב עור אחד על הדרך והוא שואל (משלי
 וד): לו ובשמעו את ההמון העברים
 וישאל לאמר מה זאת: לו ויגידו לו כי
 ישוע הנוצרי עבר הוא: לה ויצעק לאמר
 ישוע בן דוד חנני:לט ויגערבו ההולכים
 לפניו להחשות לו והוא הוסיף לצעק מאוד
 לאמר בן דוד חנני: מ ויעמד ישוע ויצו
 להולכו

על פי לוקאס יט לז

להוליכו אליו ובקרבו וישאלהו לאמר :
מא מה תרצה ואעשה לך והוא אמר אדוני
אשר תפקחנה עיני : מב ויאמר ישוע
תפקחנה עיניך וראה אמונתך הושיעה לך :
מג וברגע נפקחו עיניו וירא ויבא אחריו
מהלל ומכבד לאלהים וכל ההמון הרואה
זאת נתן שבח והודיה לאלהים :

פרק יט

ויעל ויעבר ירחו : ב והנה איש ושמו
זכאי והוא ראש המוכסים ועשיר : ג ויבקש
לראות את ישוע מן הוא ולא יכל מפני ההמון
כי קומתו שפלה : ד וירץ לפניו ויעל על
השקמה לראתו משם כי עליה הוא עובר :
ה וכאשר בא אל המקום הזה וישא ישוע
את עיניו ויראהו ויאמר אליו זכאי מהר ורד
כי היום אבא אל ביתך : ו וימהר ורד
ויקבלהו בשמחה : ז ויראו כולם וילנו
עליו לאמר בא אל איש חוטא ללין : ח
ויעמד זכאי ויאמר אל אדוני הנה אדוני חצי
קניני נתתי לעניים ואם עשקתי ארת איש
מאומה ואשיב ארבעתים : ט ויאמר אליו
ישוע היום נעשתה ישועה לבית הזה למען
(בעבור זה כי) אשר גם זה בן אברהם הוא :

י כי

K

בשורה טובה

י כי בן האדם בא לכקש ולהושיע את
האובד: יא ויהי בשמעם את הדברים
האלה ויוסף לדבר אליהם משל על היותו
קרוב לירושלים ועל חשבם כי מלכות אלהים
במהרה היא להגלות: יב ויאמר איש אחד
גדול וכן חורים הלך ארץ רחוקה (לקבל)
לקחת לו את המלכות ולשוב: יג ויקרא
לעשר עבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר
אליהם סחרו עמהם עד כי אשוב: יד
וישנאוהו ישבי עירו וישלחו אחריו מלאכים
לאמר לא חפצנו כי ימלך זרה עלינו: טו
ויהי בשובו מקחת המלכות ויאמר להקרא
לפניו עבדיו אשר נתן להם את הכסף לדעת
כמה סחר איש ואיש: טז ויבא הראשון
ויאמר אדוני מנך עשה עשרת מנים: יז
ויאמר לו האת עבד טוב (ועל היותך נאמן)
בקטן תהיה שליט על עשר ערים: יח
ויבא השני ויאמר אדוני מנך עשה חמשה
מנים: יט ויאמר גם לזה ואתה תהיה
על חמש ערים: כ ואחר בא ויאמר אדוני
הנה מנך אשר היה צפון אתי ומושם בסודר:
כא כי יראתיך כי אישקשה אתה לקח אשר
לא שמת וקצר אשר לא זרעת: כב ויאמר
מפיך אישפטך עבד בליעל ידעת כי אישקשה
אנכי

אנכי לוקח אשר לא שמתי וקצר אשר לא
 זרעתי: כג ולמה לא נתת את כספי על
 שולחן השולחניים ואבא ואקח אתו בתרבית:
 כד ויאמר לנצבים שאו (קחו) ממנו ארת
 המנה ותגוהו לאשר לו עשרה מנים: כה
 ויאמרו אליו אדונינו יש לזה כבר עשרה
 מנים: כו אמר אני לכם כי לאשר יש לו
 ינתן לו ולאשר אין לו מאומה גם זאת תלקח
 ממנו אשר לו: כז אך הביאו אלי את
 אויבי האלה אשר לא אבו כי אמלך עליהם
 והמיתום לפני: כח וכאשר דבר את
 הדברים האלה וישא את רגליו וישא וילך
 ויסע לפניהם לעלות ירושלימה: כט ויהי
 בקרבו אל בית פני ובית היני אל החר
 הנקרא הר הזיתים וישלח שני תלמידיו:
 ל ויאמר אליהם לכו אל הטירה אשר מנגד
 וכבואכם שמה תמצאו עיר בן את ונורת
 אסור אשר לא רכב עליו איש פתחוהו
 והביאו: לא ואם ישאלכם איש לאמר
 למה אתם מפתחים כה תאמרו אליו כי
 (האדון) צריך לו: לב וילכו (התלמידים)
 הנשלחים וימצאו כאשר דבר להם: לג
 המה מפתחים את העיר ויאמרו בעליו
 אלהים למה תפתחו את העיר: לד ויאמרו
 כי

כי האדון צריך לו: לה ויביאהו אל ישוע
 וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו את
 ישוע עליו: לו ובלכתו הציע פרשו את
 בגדיהם (על הדרך): לו ויהי כאשר
 קרב אל מורד הר הזיתים ויחל כל קהל
 תלמידיו לשמוח ולהלל ליהוה בקול גדול
 על כל הגבורות והנפלאות אשר ראו: לח
 ויאמרו ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום
 בשמים וכבוד במרומים: לט ויאמרו אליו
 האנשים מפרושים אשר בתוך העם ורבי
 נער בתלמידך: מ ויאמר אליהם אמר
 אני לכם אם יהשו אלה האכנים תזעקנה:
 מא ויקרב וירא את העיר ויבך עליה: מב
 ויאמר לו תשכילי ותדעי גם את ביומך הזה
 את אשר לשלומך הוא ועתה נסתר מעיניך:
 מג כי יבאו עליך ימים וישפכו אויביך עליך
 סוללה ויחנו כדור עליך ויציקו לך מסביב:
 מד ויערואותך עד היסוד וירטשוך עם בניך
 אשר בך ולא ישאירו בך אבן על אבן על
 אשר לא הבנת ערת פקודתך: מה ויבא
 אל המקדש וישלך השם המוכרים והקונים
 בו החוצה: מו ויאמר אליהם כתוב כי
 ביתי בית תפילה ואתם עשיתוהו למערת
 הפרצים: מז וילמד בהיכל יום ושרי
 הכהנים

על פי לוקאס כ לט

הכהנים והסופרים וראשי העם בקשו לאבדנו
מה ולא מצאו מה לעשת לו כי כל העם
השומע אותו נקשר ודבק בו:

פרק כ

ויהי באחד הימים האלה בלמרו את
העם ויבשר אותם בהיכל ויקומו הכוהנים
והסופרים עם הזקנים: ב ויאמרו אליו
אמור נא לנו באי זאת ממשלה אתה עושה
זאת או מי הוא זה אשר נתן לך את
הממשלה הזאת: ג ויען ויאמר אליהם
אשאלה נא אתכם גם אני דבר ותענו לי:
ד טבילת יוחנן מן השמים היתה או מאנשים:
ה ויאמרו בלבם אם נאמר מן השמים היתה
אז יאמר ולמה לא האמנתם בה: ו ואם
נאמר מן האנשים אז יסקלנו כל העם כי
האמינו ולבם נכון כי יוחנן נביא: ז ויענו
ויאמרו לא ידענו מאין היא: ח ויאמר
אליהם ישוע וגם אני לא אמר לכם באי זאת
ממשלה אנכי עושה כל אלה: ט ויחל
לבבד אל העם את המשל הזה לאמר:
איש אחד נטע כרם ויתן אתו ביד הכרמים
והוא נסע מביתו ימים רבים: י ובעתו
שלח את עבדיו לכרמים לתת לו מפרי הכרם
ויכהו

K 3

ויכהו וישלחו ריקם: יא ויוסף לשלוח
 עבה אחר והמה הכו גם את זה ויחרפוהו
 ויכלימוהו וישלחו ריקם: יב ויוסף לשלוח
 את השלישי ויפצעו גם זה וישליכוהו החוצה:
 יג ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלח את
 בני יידי אך יראוהו ויבושו: יד ויראהו
 הכרמים ויאמרו בלבם לאמר זהנה זה היורש
 הוא לכו ונהרגו ותחי הירושה לנו: טו
 וישליכוהו מחוץ לכרם וימיתוהו ועתה מרה
 יעשה להם בעל הכרם: טז בא יבא
 ויאבד את הכרמים האלה ויתן הכרם
 לאחרים ובשמעם את חרברים האלה ויאמרו
 חלילה: יז ויבט אליהם ישוע ויאמר ומה
 הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה
 לראש פנה: יח כל אשר יפל על האבן
 הזאת ינפץ ועל כל אשר תפל האבן הזאת
 תדקנו: יט ויבקשו שרי הכותנים והסופרים
 לשלוח בו את ידם בעת ההיא וייראו את
 העם כי ידעו כי עליהם אמר את המשל
 הזה: כ וישררו עליו וישלחו אורבים
 המתראים כצדיקים למען ילכוהו בדבריו
 ויסגירוהו בידי הפלילים וממשלת הפקיד:
 כא וישאלהו לאמר רבי ידענו כי תדבר
 אמת ולא תשא את פני איש כי אם תלמד
 את

את דרך יהוה באמת וביושר: כב ועתה
 אמר נא המותר לנו לתת מס לקיסר אם לא:
 כג וידע (וכאשר ידע) את מרמתם ויאמה
 אליהם למה תנסוני: כד הראנינא את
 הדינר למי הצורה הזאת והכתב הזה ויאמר
 אליהם השיבו לקיסר ואלהים אשר לאלהים
 הוא: כו ולא יכלו לאחו דבר מפני העם
 ויתמחו על מענתו וידמו: כז ויקרבו אליו
 אנשים מן הצדוקים המכתשים בקימת
 (בתחירת) המתים ואומרים לא היא וישאלו
 לו: כח לאמר רבי משה כתב לנו כי ימות
 איש אשר לו אשה ובן אין לו ויקח אהיואשת
 חמת לו לאשה ויקים זרע לאחיו: כט
 ויהיו שבעה אחים הראשון לקח אשה וימת
 בלי בנים: ל ויקח השני את האשה וימת
 גם הוא בלא (בנים) בן: לא ויקח אותה
 השלישי וכמו כן גם כל השבעה ולא עזבו
 בנים וימותו: לב ואחרי כן מתה גם האשה:
 לג ועתה למי מהם תהיה האשה הזאת
 בתחית (בקימת כי לשבעה היתה לאשה:
 לד ויאמר להם ישוע בני עולם הזה לקחו
 להם נשים ונתנו את בנותיהם: לה אך
 אשר יזכו לעולם הבא (ולתחית) ולקימת
 המתים לא יקחו נשים ולא יתנו את בנותיהם
 לאנשים:

לאנשים: לו ולא יוכלו עוד למות כי רמים
 למלאכים יהיו והם בני אלהים בני התקומה
 ותחית המתים המה: לו וגם משה הודיע
 בסנה כי יקומו המתים כאשר אמר אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: לח
 ואלהים איננו אלהי המתים הוא כי אם אלהי
 החיים כי כלם חיים לו: לט ויענו הסופרים
 ויאמרו רבי היטבת (להשיב) לענות: מ
 ולא נמצא איש מיום ההוא והלאה אשר מלאו
 לבו לשאל לו דבר אחד: מא ויאמר אליהם
 איך יאמרו הסופרים עת משיח כי בן דוד
 הוא: מב והוא דוד אמר בספר תהילים
 נאם יהוה לאדוני שב לימיני: מג עד אשית
 אויביך הרים רגליך: מד ועתה אם קראו
 דוד ארון איך הוא בנו: מה ויאמר לתלמידיו
 לפני כל העם: מו השמרו לכם מן הסופרים
 המתהלכים בטלית ואוהבים להשאל בשלום
 בשוק ולשבת במושבות ראשונות בבתי
 הכנסת ובמשתות: מז האוכלים את בתי
 אלמנות באמנם מרבים אנחנו להתפלל
 לכן גם הם עונש גדול מאוד יקבלו:

פרק כא

ויבט ישוע וירא את העשירים המשליכים
 את

את מתנתיהם לגנוז: ב וירא גם אלמנה
 אחת עניה משליכה שמה שמי פרוטות:
 ג ויאמר אמנם אמר אני לכם כי האלמנה
 הזאת העניה יותר השליכה לגניך מכלם:
 ד כי כלם נתנו למתנות אלהים מיתרונם
 והיא השליכה ממחסורה כל מחית דבר יום
 אשר ליה: ה ויהי כאשר אמרו מקצת
 תלמידיו על ההיכל כי הוא נבנה יפה
 באבנים יקרים ומלא ונעים במתנות ויאמר:
 ו הננה ימים באים אשר לא ישאר בהם על
 אבן מכל אשר אתם רואים אשר לא תהרס:
 ז וישאלהו לאמר רבינו מתי יהיו הדברים
 האלה ומה האות כאשר יחלו להיות: ח
 ויאמר השמרו לכם ואל ישיאו אתכם כי
 רבים יבאו בשמי לאמר אני משיח וקרבה
 דעת אל תאבו ללכת אחריהם: ט וכאשר
 תשמעו מלחמות ומדומות אל תחרדו כי היו
 תהיה זמת בראשונה אבל לא (הגיע) עד כה
 הקץ: י ויאמר גוי על גוי יקום וממלכה
 על ממלכה: יא ויהי רעש גדול בכל
 המקומות ודבר ורעב ובהלות ואותות גדלות
 ונוראות משמים יהיו: יב אבל לפני כל
 זאת ישלחו את ידם בכס וירדפו אתכם
 ויסגירו אתכם לבתי הדין ולבית הכלא ויגשו
 אתכם

L

בשורה טובה

אתכם אל המלכים ואל הפקידים על אודות
שמי: יג זאת תקרה לכם לעדות: יד
לכן שימו על לבבכם לבלתי חשוב (ואל
תחשבו) מקדם מלפנים מלפני זאת מעתה
מה תענון: טו כי אנכי נתן לכם פה וחכמה
אשר לא יוכלו כל אויביכם לקום בפניה
ולדבר כנגדה: טז כי גם אבותיכם ואחיכם
וקרוביכם ואוהביכם יסגירו אתכם והמיתו
אתכם: יז וכלם ישנאו אתכם על אודות
שמי: יח ולא יפול ויאבד משערת ראשכם
ארצה: יט בתקותכם תקנו את נפשותיכם:
כ וכאשר תראו כי סבבו אנשי המלחמה
את ירושלים אז תרעו כי קרבה שממתה:
כא אש ינוסו על ההרים אשר ביהודה ואשר
בתוכה יסורו ממנה ואשר בשדות אל ישובו
אליה: כב כי ימי הנקמה הם לכלות כל
הדברים הכתובים בתורה: כג אבל אוי
להרות ולמניקות בימים האלה כי צרה גדולה
תהיה על הארץ וחרון אף על העם הזה:
כד ויפלו לפי חרב ויגלו בכל העמים
וירושלים תרמס מן הגוים עד כי ימלאו עתי
הגוים: כה ויהיו אתות בשמש ובלבכרת
ובכוכבים ועל הארץ צרה ומצוקה בין העמים
בבהלה מנהמת ים ושאון גליו: כו וכאשר
ימס

ימם לבב כל בשר ורוח לא תהיה בקרבם
 מיראדה ומתוחלת ומכבטח על הרברים
 אשר יבואו בתבל (על הארץ) וכל צבא
 השמים ימוט: כן אז יראו את בן האדם
 בא בענן עם חיל גדול ויקר וגדולה (כבוד)
 רבה: כח וכאשר יחלו כל הרברים:
 האלה להיות אז הביטו וישאו ראשכם כי קרבה
 גאולתכם: כט ויאמר אליהם את המשל
 ראו והביטו בתאנה ובכל העצים: ל אם
 תנטו והוציאו פרח אז ראו תראו וידעו תדעו
 כי קרוב הקיץ: לא בן גם אתם אם
 תראו כי יהיו הרברים האלה אז תדעו כי
 קרובה היא מלכות אלהים: לב אמנם
 אמר אני לכם כי לא יחלף הדור הזה עד כי
 יכלו כל הרברים: לג השמים והארץ
 יחלפו ודברי לא יחלפו: לד לכן השמרו
 לכם פן תכבדו את לבנכם בנשר וביין
 כזוללים וכסובאים וכשכרין וכדאגת חיי עולם
 הוזהו פתאום יבא עליכם היום ההוא: לה כי
 כמוקש יבא על כל ישבי על פני כל הארץ:
 לו לכן שקדו והתפללו בכל עת והתפללו
 למען תזכו לברוח מפני כל הצרות העתידות
 להיות ולעמד לפני בן האדם: לז וילמד
 ביום בהיכל ובלילה יצא וילך בהר הנקרא

בשורה טובה

הר הותים: לה וישכימו כל העם בבקר
ויבאו אליו אל ההיכל לשמוע אתו:

פרק כב

ויקרב חג המצות הנקרא פסח: ב
ויתנבלו אותו שרי הכהנים והסופרים ויבקשו
להמיתו ויראו מפני העם: ג ויבא השמן
ביהודה המכנה איש כריות והוא אחד משנים
עשר תלמידיו: ד וילך וידבר עם שרי
הכהנים והפקידים איך יסגירונו בידם: ה
וישמחו שמחה גדולה ויתנו לו כסף: ו
וישבע להם ויבקש עת נכון להסגירנו בלי
מהומה ורעש: ז ויבא יום הפסח אשר
היה לשהט בו את הפסח: ח וישלח את
כיפא וזחן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח
ונאכל: ט ויאמרו אליו ואיה תרצה כי
נכינו: י ויאמר אליהם בבואכם העיררה
יפגע בכם איש אחד נשא כד מיסלכו אחריו
אל הבית אשר יבא הוא שמה: יא ותאמרו
לבעל הבית הרב צונו לאמר לך איה
המלון אשר אוכל שמה הפסח עם תלמידי:
יב והוא יראה לכם עליה גדולה מפנה שמה
תכינו: יג וילכו וימצאו כאשר אמר
אליהם ויכינו את הפסח: יד וכאשר באה
העת

העת ויסב (וישב במסבה בהיסבה) ושנים
עשר שליחים עמו: טו ויאמר נכסף
נכספתי לאכל את הפסח הזה עמכם בטרם
אסבל מכאובים רבים ואגיש ואענה ואערה
את נפשי למות: טז כי אמר אני לכם
כי מעתה לא אוכל את הפסח עד כי יכלה
במלכות אלהים: יז ויקח את הכוס ויברך
ויאמר קחו וחלקו ביניכם: יח כי אמר אני
לכם כי לא אשתה מפרי היין עד כי תבא
מלכות אלהים: יט ויקח את המצה ויברך
ויפרס ויתן להם לאמר זה גופי אשר נתן
בעדכם עשו זאת לזכרוני: כ וכמו כן
לקח הכוס אחר אכלו ויאמר זה הכוס ברית
החדשה הוא בדמי אשר נשפך בעדכם: כא
אך הנהיד המוסר אותי עמי הוא על השלחן:
כב בן האדם הולך כאשר נגוד עליו אבל
אוי לאשיש ההוא אשר יאסר בו: כג והמה
החלו לשאול איש לרעהו לאמר מי הוא זה
מהם אשר עתיד הוא לעשות זאת: כד
ויהי ריב ביניהם למי מהם יאתה להיורת
הראש (הגדול): כה ויאמר אליהם מלכי
הגוים משלו בהם והשלטים משלים עליהם
גדיבים יקראו: כו ואתם לא כן כי אם
הגדול בכם כקטן יהיה והראש כמשרת: כז

בשורה טובה

כי מי הוא הגדול היושב או המשרת הלא
 היושב הוא הגדול ואני כתוככם כמו המשרת:
 כח ואתם הם העומדים תמיד עמי כנסיוני:
 כט ואני נותן לכם את המלכות כאשר נתן
 לי אבי: ל למען תאכלו ותשתו על שליחי
 במלכותי ותשבו על כסאות ותשפטו את שנים
 עשר שבטי ישראל: לא ויאמר אדוני
 שמעון שמעון הנה בקש השטן להניע אתכם
 כאשר ינוע החטה בכברה: לב ואני
 התפללתי בערך למען לא תחסר אמונתך
 ואתה אם תשוב תחזק את ידי אחיך: לג
 ויאמר לו שמעון אדוני מוכן אני לכה עמך
 לבית הכלא ולמות: לד והוא אמר שמעון
 אומר אני לך כי לא יקרא היום הגבר עד כי
 תכחש בי שלש פעמים ותאמר לא תדעני:
 לה ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם
 בלא כיס ובלא תרמיל ובלא נעלים החסרתם
 (דבר) מאומה ויאמרו לא: לו ויאמר
 להם אבל עתה לאשר לו כיס יקחנו וכמו
 כן התרמיל ולמי שאין לו ימכור ארת בגדו
 ויקנה חרב: לו כי אמר אני לכם כי צריך
 לכלות (למלאות להוקם בי) להוקם יוקם
 כלות יכלה כי הכתוב ואת פושעים נמנה
 כי כלו כל הדברים עלי: לח והמה אמרו
 לו

לו אדוננו הנה חרבות יסו יאמר להם די: לט
 ויצא וילך בדרכו אל הר הזיתים וילכו גם
 תלמידיו אחריו: מ וכבאו אל המקום אמר
 להם התפללו פן תבאו לידי נסיון: מא והוא
 סר מהם מקולע באבן ויכרע על ברכיו ויתפלל:
 מב לאמר אבי אם יש נפשך רצה נא
 להעבר את הכוס הזה ממני אך לא יהי
 כרצוני כי אם כרצונך: מג ורא אליו מלאך
 אלהים ויחזקהו: מד ויה בצר לו מפני
 צרות נפשו ויתפלל עוד מאוד לנצח ותהי
 זעתו עליו כטפות דם נוזלת על הארץ: מה
 ויקם מתפילתו ויבא אל תלמידיו וימצאם
 ישנים מצרה זוגון (כמעצבון): מז ויאמר
 להם למה תישנו קומו והתפללו פן תבאו
 לידי נסיון: מו עודנו מדבר והנה החמון
 ואחד משנים עשר הנקרא יהודא הולך לפניהם
 ויקרב אל ישוע לנשקהו כי זה האורת נתן
 להם לאמר את אשר אנשקנו זה הוא: מח
 ויאמר אליו ישוע יהודה בנשיקה אתה תמסור
 את בן האדם: מט וכאשר ראו אשר עמו
 את אשר יהיה (יקרה) להם ויאמרו אליו
 אדוני הנכה בחרב: נ ויך אחד מהם את
 עבד כהן הגדול ויקץ את אזנו הימנית: נא
 ויעץ ישוע ויאמר הרפו עד פדה ויגע באזנו
 וירפאו:

בשורה טובה

וירפאו: נב ויאמר ישוע אל שרי הכהנים
ואל השרים אשר על ההיכל ואל הזקנים
הבאים עליו לאמר יצאתם אלי בחרבות
ובעצים כמו אל הגזלן: גג ובהיות יום
יום עמכם אתכם בהיכל לא שלחתם את
ידכם בני אבל זאת היא עתכם ושליטת החשך:
נד ויאחזוהו ויוליכוהו אל בית כהן הגדול
וכיפא הלך אחריו מרחוק: גה ובערו
אש בתוך החצר וישבו מסביב ויהי גם כיפא
בתוכם: נו ותראהו אמה אחת ישב על
האש ותבט אליו ותאמר וגם זה עם ישוע
היה: נז ויכחשו לאמר אשה לא ידעתיו:
נח ואחר מעט מזער ראה אותו איש אחר
ויאמר אליו וגם אתה אחד מתלמידי ישוע
ויאמר כיפא אנוש לא אני מהם: נט ויהי
כשעה אחת ויאמר איש אחר באמת גם זה
עם ישוע היה כי גלילי הוא: ס ויאמר
כיפא אנוש לא ידעתי מה תדבר ומיד עודנו
מדבר קרא הגבר: סא ויפן אדוני ויבט
אל כיפא ויזכר את דבר אדוני אשר דבר
אליו לאמר בטרם יקרא הגבר תכחשבי
שלוש פעמים: סב ויצא כיפא החוצה ויכך
במרירות נפש: סג והאנשים המחזיקים בישוע
שחקו עליו ויכהו: סד ויחפו את ראשו
ויכהו

על פי לוקאס כג מה

ויכחו אל פניו וישאלהו לאמר הנבא נא מי
הוא וזה המכה אותך : סה ודברים רבים
אחרים אמרו לו ויחרפוהו : סו הבקר אור
ויקהלו זקני העם ושרי הכהנים והסופרים
ויביאוהו לבית דין : סז ויאמרו אליו אם
המשיח אתה אמר לנו ויאמר אליהם אם
אומר לכם לא תאמינו לי : סח ואם אשאל
אתכם לא תענו לי ולא תשלחיני : סט כי
מעתה ישכ בן האדם לימין גבורת אלהים :
ע ויענו כלם ויאמרו אליו לכן בן אלהים
אתה ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני
הוא : עא ויאמרו ולמה נבקש עוד עד
ואנחנו מפיו שמענו למה עוד צריך לנו עדות
ואנחנו מפיו שמענו :

פרק כג

ויקם כל הקהל ויוליכוהו אל פילאטוס :
ב ויחלו להלשין אותו אליו לאמר הנדה
זה מצאנו עוכר ומטעה את עמנו ומנענאותם
מתרת מס לקיסר באמרו כי מלך המשיח
הוא : ג וישאלהו פילאטוס לאמר האתה
מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת :
ד ויאמר פילאטוס אל שרי הכהנים ואל
העם לא מצאתי באיש הזה עון : ה והמה
נשאו M

בשורה טובה

נשאו את קולם ויצעקו לאמר זה מסית ארת
העם בלמדו בכל יהודה בגלילה החל ועד
פה: ו ויהי כשמע פילאטוס את גלילה
וישאלהו האיש גלילי הוא: ז וידע כי
מתחת ממשלת הורדוס הוא וישלחהו אל
הורדוס כי גם הוא היה בימים האלה
בירושלים: ח והורדוס שמח מאוד בראותו
את ישוע כי מימים רבים חפץ לראות אותו
על אשר שמע עליו דברים רבים ויקו לראות
אות אשר יעשה ממנו: ט וישאלהו דברים
רבים והוא לא ענהו דבר: י ויקמו שרי
הכהנים והסופרים וילשינו אותו עוד לנצח:
יא ויבו אותו הורדוס ואנשי המלחמה אשר
ברגליו ויתעללו בו וילבשהו אדרת וישלחהו
אל פילאטוס: יב ויהיו רעים ואוהבים ביום
ההוא פילאטוס והורדוס כי לפנים שנאה
גדולה היתה ביניהם: יג ויקרא פילאטוס
אל שרי הכהנים וראשי העם וכל החמוץ:
יד ויאמר אליהם הכאתם אלי את האיש
ההוא כמו עוכר ומטעה את העם והנה
חקרתיהו ודרשתיהו לפניכם ולא מצאתי
עון באיש ההוא כאשר אתם עניתם בו
מלשינים: טו וגם הורדוס לא מצא בו
מאומה כי שלחתי אתכם אליו והנה לא
נעשה

נעשה לו משפט מות: מו לכן איסרנו
 ואשלחנו: יז כי צריך (משפטו) היה
 לשלח להם אחד על החג: יח ויצעק כל
 הקהל יחדיו לאמר קח את זה והרגהו ושלח
 לנו את בר אבא: יט אשר השלך לבית
 האסורים על דבר הרעש (המהומה) הנעשה
 בעיר ועל דבר הרצח: כ ויוסף עוד
 פילאטוס לדבר אליהם וחפץ לשלח את
 ישוע: כא והמה צעקו וקראו בקול גדול
 לאמר תלהו תלהו על העץ: כב ויאמר
 אליהם גם בפעם השלישי וס הרע עשה זה
 לא מצאתי בו משפט מורת לכן איסרנו
 ואשלחנו: כג ויפצרו בו ויציקו לו
 בדבריהם ויאלצוהו וישאו בכח קולם וישאלו
 ממנו לתלות אתו על העץ ויהי קול העם
 ושרי הכהנים הלך וחזק עד מאוד: כד
 וידין פילאטוס את הדין כשאלתם (ויהשב)
 ויצו פילאטוס להעשות לתת להם שאלתם:
 כה ויוציא להם את בר אבא אשר השך
 לבית אסורים על דבר הרצח והרעש
 (והמהומה) ואת אשר שאלו ויתנהו להם
 ואת ישוע הסגיר בידם להעשות לו כרצונם:
 כו ויהי בהוליכם אותו ויאחזו באיש אחד
 הבא מן השדה ושמו שמעון מקיריני וישמו
 עליו

עליו את העין לשאת אתו אחרי ישוע: כו
 וילכו אחרי המון עם רב והנשים אשר ספרו
 לו ובכו אותו: כח ויפן אליהם ישוע ויאמר
 בנות ירושלים אל נא תככינה עלי כי אם
 תככינה עליכן ועל בניכן: כט כי הגה
 ימים באים אשר יאמרו בם אשרי העקרות
 והבטנות אשר לא ילדו והרדים אשר לא
 הניקו: ל ואו יחלו לאמר להרים כסונו
 ולגבעות נפלו עלינו: לא כי אם יעשו
 זאת לעין לה ליבש מה יעשה: לב ויוליכו
 גם שני אנשי מרעים (בני בליעל) אחרים
 עמו להמיתם: לג ויבאו אל המקום הנקרא
 גלגלת ויתלהו שמה ושני הגזלנים עמו אחד
 מימינו ואחד משמאלו: לד ויאמר ישוע
 אבי סלה נא להם כי לא יודעים מה המה
 עושים ויחלקו את בגדיו ויפילו עליהם גורל:
 לה ויעמד העם ויבט אליו ושרי העם הלעינו
 לו עמם לאמר לאחרים הושיע ועתה יושיע
 גם לנפשו אם הוא משיח בחר יהוה: לו
 וילעינו גם אנשי המלחמה בכואם לראותו
 ויביאו לו חמין: לו ויאמרו אם מלך
 היהודים אתה הושיע לנפשך: לח ויהי
 כתוב למעלה מן ראשו באותיות (בלשון)
 יונית רומיות ועבריות זה מלך היהודים:
 לט

לט ואחר מן הגזלנים הנתלים עמו חרפו
 לאמר אם המשיח אתה הושע לנפשך ולנו:
 מ ויען האחר ויגער בו לאמר וגם אתה לא
 ירא את יהוה אשר במשפט מות הוה אתה:
 מא ואנחנו במשפט צדק (מן הדין) כי
 כמעללינו קבלנו אבל זה לא עשה כל הע:
 מב ויאמר אל ישוע אדוני זכרני כאשר
 תבא במלכותך: מג ויאמר אליו ישוע
 אמנם אני לך היום תהיה עמי בגן העדן: מד
 ויהי כשעה הששית ותהי חשכה גדולה על
 כל הארץ עד שעה התשיעית: מה ויחשך
 השמש ופרוכת ההיכל נקרע בתוך: מו
 ויצעק ישוע בקול גדול לאמר אבי בידך
 אפקיד רוחי וכאמרו את הדברים האלה ויגוע:
 מז וירא שר מאה את המעשה (את אשר
 נעשה) ויהלל ליהוה לאמר אמנם (אבל)
 איש הזה צדיק היה: מח וכל המון העם
 אשר קרבו שמה יחדו אל המראה הזאת
 וראו אשר נעשו הכו על לבם וישבו: מט
 ויעמדו כל מידעיו מרחוק והנשים ההולכות
 אחריו מגלילה ויראו את כל הדברים האלה:
 נ והנה איש ושמו יוסף מן הרמתים עיר
 יהודה והוא יועץ ואיש טוב וצדיק: נא והוא
 לא (רצה) היה בעצתם (אכה לעצתם)
 הסכים M 3

בשורה טובה

הסכים עמהם) ולמעשיהם ויחל גם הוֹיֵא
למלכות אלהים: נב ויגש אל פילאטוס
וישאל ממנו את גוית ישוע: נג ויורידהו
ויעטפהו בסדין וישם אותו בקבר הצוב (חקוק)
אשר לא הושם שם איש: נד והיה (ערב)
יום טוב) היום אשר לפני החג והשבת הקריב:
נה והנשים אשר הלכו אחריו וכאו עמו
מגלילה ראו את הקבר (הציון) ואיך הניחה
שמה גויתו: נו ותשבנה ותכיננה את
הבשמים והשמנים ותשבתנה בשבת כמשפט:

פרק כד

ויהי באחד בשבת ותקמנה בנשה
ותבואינה אל הציון הקבר ותשאנה את
הבשמים אשר הכינו ונשים אחרות עמהם:
ב ותמצאנה את האבן גלולה מפי הקבר:
ג ותעלינה ולא מצאו את גוית הארון ישוע:
ד ויהי בהסער לבן על הדבר הזה והנהו
שני אנשים נצנים עליהם ומראה בגדיהם
כמראה הברק: ה ותיראן מאוד ותתנה
את פניהם ארצה ויאמרו אליהן למה
תבקשנה את החי אצל המתים: ו איננו
פה כי אם קס זכורנה את אשר דבר אליכן
בעודנו בגלילה: ז לאמר צריך בן האדם
להמסר

להמסר (המסר ימסר) הסגיר יסגרו את בן
 האדם בידי הרשעים ויתלה ויקם ביום
 השלישי: ה ותזכורנה את דבריו ותשבנה
 מן הקבר ותגדנה את כל הרברים האלה
 לעשתי עשר תלמידיו ולאחרים כלם: י
 ואלה הנשים אשר הגידו זאת לתלמידים
 מרים מגדלנא ויוחנה ומרים אשרת יעקב
 ואחרות אשר היו עמהן: יא ויהיו הדברים
 האלה בעיניהם כדברי שקר וכדברי רוח
 ושגעון ולא האמינו להן: יב ויקם כיפא
 וירץ אל הקבר ויקוד (ויגהר ארצה) להנט
 אל תוכו וירא את הבדים מושמים לבדם
 וילך ויתמה על המעשה הזהאת: (על הדבר
 ההוא): יג והנה שנים מהם הלכו ביום
 ההוא לטירה אחת אשר היא כשתי כבדות
 הארץ מירושלים ושמה עימאוס: יד וידברו
 איש אל רעהו על כל אשר קרה: טו ויהי
 בדברם ובשאלם איש לרעהו ויקרב גם ישוע
 ויתהלך אתם: טז ותעצמנה עיניהם
 מהכירו (ולא נתן להם שהכירו): יז ויאמר
 אליהם מזה הדברים האלה אשר אתם
 מדברים בם איש לרעהו ותהלכו זועפים:
 יח ויען אחד ושמו קליאפס ויאמר אליו
 הנברי אתה לכד בירושלים ולא ידעת אשר
 נעשה

נעשה בעיר ההיא בימים האלה: יט ויאמר
 אליהם ומה זאת ויאמר אליו על ישוע הנוצרי
 אשר היה איש נביא גבור ורב במעשים
 וכדברים לפני אלהים וכל העם: כ ואיך
 הסגירוהו כחנים גדולים ושרנו אל משפט
 מות ותלהו על העין: כא ואנחנו חכינו
 כי הוא יגאל את ישראל ובכל זאת היום
 יום שלישי הוא מאשר נעשו הדברים האלה:
 כב ומקצת הנשים ממנו המשכימות בנשף
 אל הקבר החרירו אותנו: כג כי כאשר לא
 מצאו את גויתו ותבאינה ותאמרנה כי ראו
 את מראת המלאכים אשר אמרו כי הוא חי:
 כד וגם אנשים ממנו הלכו אל הקבר
 וימצאו בדברי הנשים ואת גוף ישוע לא ראו:
 כה ויאמר אליהם הוי כסילים וכברי לב
 להאמין בכל אשר דברו הנביאים: כו
 הלא נגזר על המשיח לסבול זאת ולעלות
 אחרי כן לכבודו ולגדולת: כז ויחל לבאר
 להם כל דברי הנביאות מתורת משה וכל
 הנביאים ויבאר להם ככל הכתובים הנאמרים
 עליו: כח ויקרבו אל הטיירה הכפר אשר
 הלכו שמה ויסתובב ללכת משם והלאה:
 כט ויפצרו בו לאמר שב נא עמנו כי נטה
 היום לערוב ויבא עמיהם: ל ויהי כאשר
 הסב

חסב עמהם ויקח את הלחם ויברך (ויבצע)
 ויפרוס ויתן להם: לא ותפקחנה עיניהם
 ויכירוהו והוא עלה מעניהם: לה ויאמר
 איש אל רעהו הלא בעור בעור כאש בלבבנו
 בדברו אתנו בדרך ויבאר לנו את כל
 הכתובים בתורה: לג ויקומו בשעה ההיא
 וישבו ירושלימה וימצאו את העשתי עשר
 ואת אשר עמם נקהלים: לד ויאמרו כי
 באמת קם האדון ונראה אל שמעון: לה
 ויספרו את אשר נעשה בדרך ואיך הכירוהו
 בפריסת לחם: לו ויהי בדברים אלה
 הדברים האלה ויעמד ישוע בתוכם ויאמר
 להם שלום לכם: לו ויחרדו מאוד
 ויבהלו כי חשבו לראות את הרוח: לח
 ויאמר אליהם למה תחרדו ולמה עלו
 בלבבכם מחשבות כזאת (כאלה): לט
 ראו נא ידי ורגלי כי אני הוא באמת
 המישו כי אין לרוח נשר ועצם כאשר
 תראו כי לי הם: מ וכדברו את
 הדברים האלה ויראם את ידיו ואת רגליו:
 מא ולא האמינו עד כה משמחה וכאשר
 תמהו אמר להם היש לכם סופה מאומה לאכול:
 מב ויקריבו לפניו מעט דג צלי אש ויערת
 דבש: מג ויקח ויאכל לפניהם: מד
 ויאמר

ויאמר אליהם אלה הדברים אשר דברתי
 אליכם בעודני עמכם לאמר צריך לבלות
 (בלות יכלו) כל הדברים הכתובים עלו בתורת
 משה ובנביאים ובכתובים: מה אז פתח
 (פקח) להם את שכלם (תבונתם) להבין כל
 הכתובים בתורה: מו ויאמר אליהם כה
 כתוב וכה נגזר על המשיח לסבול (לשאת
 חליים ולסבול מכאובים רבים להנגש ולהענות
 אנת נפשו למות) ולקום ביום השלישי: מו
 וגם להקרא בשמו התשובה וסליחת החטאים
 בכל הגוים ולהחל בירושלים (ובירושלים
 יחל): מה ואתם תהיו עדי כל הדברים
 האלה: מט והנה אנכי שולח את (דבר)
 הבטחת אמרת אבי עליכם ואתם תשבו
 בעיר הזאת עד כי תלבשו (לבשה אתכם)
 רוח וגבורה ממרום: נ ויוציאם החוצה עד
 בית עניה וישא את ידיו ויברכם: נא ויהי
 כנרכם ויפרד מהם (מעליהם) ויעל אל
 השמים: נב וישתחוו לו וישבו ירושלימה
 בשמחה גדולה: נג ויהיו תמיד

בהיכל משבתים ומברכים

ומודים את יהוה

אמן:

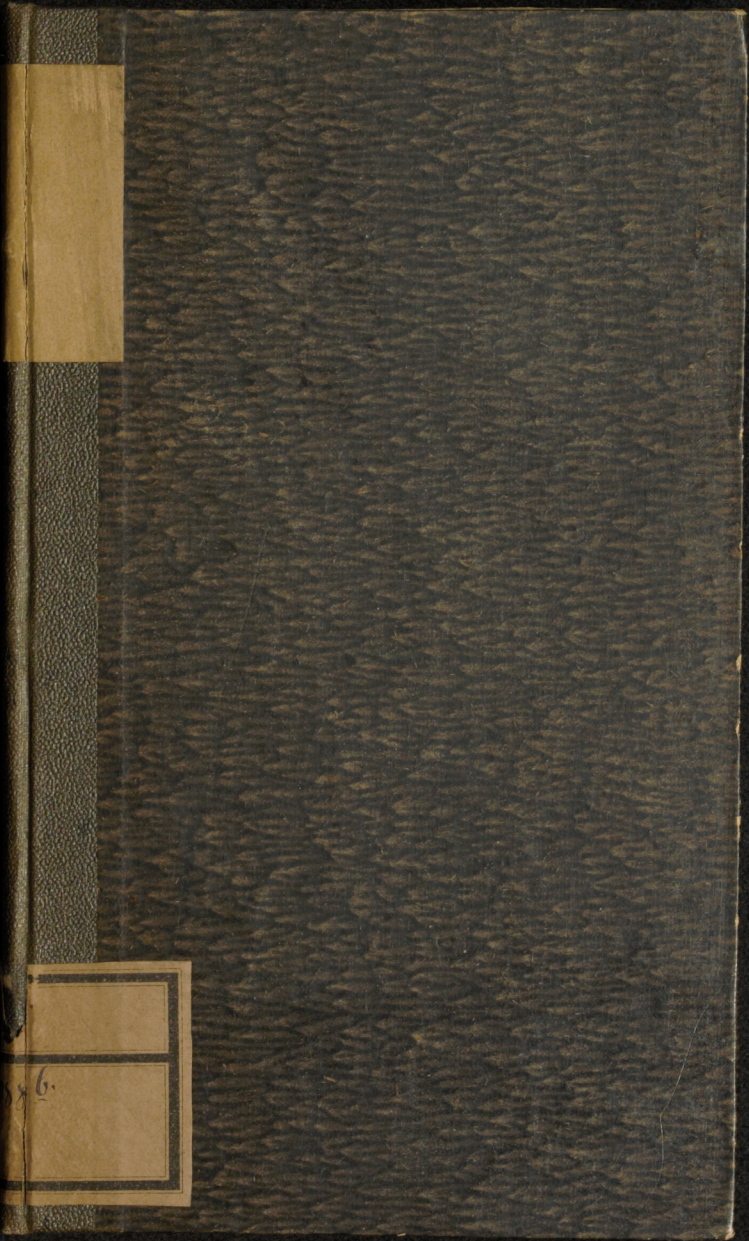
* (o) *

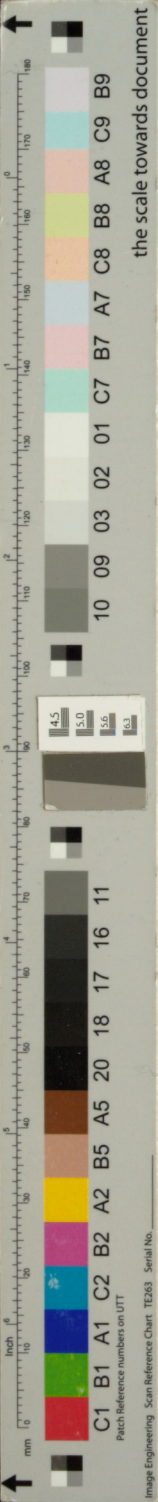
*

Ex
Bibliotheca
Academiae
Rostochiensis

Fl. 3088^b.

בש
 והשמים תדעו להג
 תבחינו העת ההיא
 אתם להבחין את ה
 אם תלך עם איש ה
 בדרך וראה להנצל
 והשופט יסגירך אה
 אותך אל בית הכס
 כי לא תצא משם
 אחרונה:

פ
 ויהיו עמו אנשי
 על דבר אנשי הגל
 דמם עם דם זבחיה
 אליהם החשבים או
 רשעים היו מכל ה
 זאת: ג לא כן אנ
 תשובו מדרכיכם
 תאבדו: ד או ה
 עשו אנשים אשר
 בשילהויתרגם המד
 האנשים הישנים כי
 אמר אני לנם כי
 כמהם תאבדו: ו